

No. 40784

**Netherlands
and
Republic of Moldova**

Convention between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Moldova for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and capital (with protocol). Chisinau, 3 July 2000

Entry into force: *1 July 2001 by notification, in accordance with article 30*

Authentic texts: *Dutch, English and Moldovan*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Netherlands, 1 December 2004*

**Pays-Bas
et
République de Moldova**

Convention entre le Royaume des Pays-Bas et la République de Moldova tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Chisinau, 3 juillet 2000

Entrée en vigueur : *1er juillet 2001 par notification, conformément à l'article 30*

Textes authentiques : *néerlandais, anglais et moldave*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Pays-Bas, 1er décembre 2004*

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

**Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek
Moldavië tot het vermijden van dubbele belasting en het
voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot
belastingen naar het inkomen en naar het vermogen**

Het Koninkrijk der Nederlanden

en

de Republiek Moldavië,

Geleid door de wens een verdrag te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,

Zijn het volgende overeengekomen:

HOOFDSTUK I

REIKWIJDTE VAN HET VERDRAG

Artikel 1

Personen op wie het verdrag van toepassing is

Dit Verdrag is van toepassing op personen die inwoner zijn van een of van beide Verdragsluitende Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop het verdrag van toepassing is

1. Dit Verdrag is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een Verdragsluitende Staat of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, waaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende en onroerende goederen, belastingen naar het totale bedrag van de door de ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, zijn met name:

a. in Nederland:

- de inkomstenbelasting,
- de loonbelasting,
- de vennootschapsbelasting, daaronder begrepen het aandeel van de Regering in de netto winsten behaald met de exploitatie van natuurlijke rijkdommen geheven krachtens de Mijwewet 1810 met betrekking tot concessies uitgegeven vanaf 1967, of geheven krachtens de Mijwewet continentaal plat 1965,
- de dividendbelasting,
- de vermogensbelasting,

(hierna te noemen: „Nederlandsche belasting”);

b. in Moldavië:

- de inkomstenbelasting van ondernemingen,
- de inkomstenbelasting van natuurlijke personen,
- de belasting op onroerende zaken,

(hierna te noemen: „Moldavische belasting”).

4. Het Verdrag is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van ondertekening van het Verdrag naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten doen elkaar mededeling van alle wezenlijke wijzigingen die in hun onderscheiden belastingwetgevingen zijn aangebracht.

HOOFDSTUK II

BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 3

Algemene begripsbepalingen

1. Voor de toepassing van dit Verdrag, tenzij de context anders vereist:

a. betekent de uitdrukking „een Verdragsluitende Staat” het Koninkrijk der Nederlanden (Nederland) of de Republiek Moldavië (Moldavië), al naar de context vereist; betekent de uitdrukking „Verdragsluitende Staten” het Koninkrijk der Nederlanden (Nederland) en de Republiek Moldavië (Moldavië);

b. betekent de uitdrukking „Nederland” het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in Europa is gelegen, met inbegrip van zijn territoriale zee en elk gebied buiten de territoriale zee waarbinnen Nederland, in overeenstemming met het internationale recht, rechtsbevoegdheid heeft of soevereine rechten uitoefent met betrekking tot de zeebodem, de ondergrond daarvan en de daarboven gelegen wateren, en hun natuurlijke rijkdommen;

c. betekent de uitdrukking „Moldavië” de Republiek Moldavië en, wanneer zij in aardrijkskundige zin wordt gebezigd het grondgebied van Moldavië, met inbegrip van de binnenwateren en het luchtruim, waarover de Republiek Moldavië, in overeenstemming met de regels van het internationale recht, soevereine rechten uitoefent met betrekking tot de exploratie en exploitatie van natuurlijke rijkdommen;

d. omvat de uitdrukking „persoon” een natuurlijke persoon, een lichaam en elke andere vereniging van personen;

e. betekent de uitdrukking „lichaam” elke rechtspersoon, elk juridisch lichaam of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

f. betekenen de uitdrukkingen „onderneming van een Verdragsluitende Staat” en „onderneming van de andere Verdragsluitende Staat” onderscheidenlijk een onderneming uitgeoefend door een inwoner van een Verdragsluitende Staat en een onderneming uitgeoefend door een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat;

g. betekent de uitdrukking „internationaal verkeer” alle vervoer met een schip of luchtvaartuig, geëxploiteerd door een onderneming waarvan de plaats van de werkelijke leiding in een Verdragsluitende Staat is gelegen, behalve wanneer het schip of luchtvaartuig uitsluitend wordt geëxploiteerd tussen plaatsen die in de andere Verdragsluitende Staat zijn gelegen;

h. betekent de uitdrukking „onderdaan”:

i. iedere natuurlijke persoon die de nationaliteit van een Verdragsluitende Staat bezit;

ii. iedere rechtspersoon, vennootschap of vereniging die zijn/haar rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die in een Verdragsluitende Staat van kracht is;

i. betekent de uitdrukking „bevoegde autoriteit”:

i. in Nederland de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;

ii. in Moldavië de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger.

2. Voor de toepassing van het Verdrag door een Verdragsluitende Staat heeft, tenzij de context anders vereist, elke daarin niet omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat moment heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, waarbij elke betekenis volgens die toepasselijke belastingwetgeving van die Staat prevaleert boven een betekenis die volgens andere wetgeving van die Staat aan die uitdrukking wordt gegeven.

Artikel 4

Inwoner

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „inwoner van een Verdragsluitende Staat” iedere persoon die, ingevolge de

wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid, en met inbegrip van die Staat en een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan. Deze uitdrukking omvat echter niet een persoon die in die Staat slechts aan belasting is onderworpen ter zake van inkomsten uit bronnen in die Staat of van vermogen dat in die Staat is gelegen.

2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Verdragsluitende Staten is, wordt zijn positie als volgt bepaald:

a. hij wordt geacht slechts inwoner te zijn van de Staat waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);

b. indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht slechts inwoner te zijn van de Staat waarin hij gewoonlijk verblijft;

c. indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht slechts inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;

d. indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten de gelegenheid in onderlinge overeenstemming.

3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Verdragsluitende Staten is, wordt hij geacht slechts inwoner te zijn van de Staat waar zijn plaats van werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „vaste inrichting” een vaste bedrijfsinrichting door middel waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking „vaste inrichting” omvat in het bijzonder:

a. een plaats waar leiding wordt gegeven;

b. een filiaal;

c. een kantoor;

d. een fabriek;

e. een werkplaats, en

f. een mijn, een olie- of gasbron, een (steen)groeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.

3. a. Een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of installatie- of montagewerkzaamheden of toezichhoudende werkzaamheden die daarmee verband houden en die worden uitgeoefend op die plaats van uitvoering of van de werkzaamheden, vormen alleen een vaste inrichting indien de duur ervan twaalf maanden overschrijdt.

b. Het door een onderneming verlenen van diensten, daaronder begrepen diensten van adviserende aard, door middel van werknemers of andere personeelsleden die door de onderneming voor een dergelijk doel zijn gecontracteerd, vormt alleen een vaste inrichting indien de werkzaamheden (ten behoeve van hetzelfde of een daarmee verband houdend project) in het land gedurende een tijdvak of tijdvakken van in totaal meer dan twaalf maanden voortduren.

4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt de uitdrukking „vaste inrichting” niet geacht te omvatten:

a. het gebruik maken van inrichtingen, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;

b. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering;

c. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor bewerking of verwerking door een andere onderneming;

d. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen of te verspreiden, of marktonderzoek te doen dat van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft;

e. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming enige andere werkzaamheid uit te oefenen die van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft;

f. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend voor een combinatie van de in de letters a) tot en met e) genoemde werkzaamheden, mits het totaal van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting dat uit deze combinatie voortvloeit van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.

5. Indien een persoon – niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger waarop het zesde lid van toepassing is – voor een onderneming werkzaam is, en een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht in een Verdragsluitende Staat gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, geacht in die Staat een vaste inrichting te hebben met betrekking tot de werkzaamheden die die persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot die werkzaamheden genoemd in het vierde lid, die,

indien zij worden uitgeoefend door middel van een vaste bedrijfsinrichting, deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken.

6. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een Verdragssluitende Staat te bezitten alleen op grond van de omstandigheid dat zij in die Staat zaken doet door bemiddeling van een makelaar, commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, mits deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

7. De omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een Verdragssluitende Staat, een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst dat inwoner is van de andere Verdragssluitende Staat of dat in die andere Staat zaken doet (hetzij door middel van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), bestempelt een van beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

HOOFDSTUK III

BELASTINGHEFFING NAAR HET INKOMEN

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende zaken

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een Verdragssluitende Staat uit onroerende zaken (waaronder begrepen voordelen uit landbouw- of bosbedrijven) die in de andere Verdragssluitende Staat zijn gelegen mogen in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking „onroerende zaken” heeft de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van de Verdragssluitende Staat waarin de desbetreffende zaken zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de zaken die bij de onroerende zaken behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende zaken en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of concessie tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen; schepen, boten en luchtvaartuigen worden niet als onroerende zaken beschouwd.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn van toepassing op de inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende zaken.

4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende zaken van een onderneming en op inkomsten uit onroerende zaken die worden gebruikt voor het verrichten van zelfstandige arbeid.

Artikel 7

Winst uit onderneming

1. De voordelen van een onderneming van een Verdragsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

2. Onverminderd de bepalingen van het derde lid worden, indien een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elk van de Verdragsluitende Staten aan die vaste inrichting de voordelen toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

3. Bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders. Geen aftrek wordt echter toegestaan ter zake van bedragen (met uitzondering van die wegens vergoeding van werkelijke kosten) welke eventueel door de vaste inrichting aan het hoofdkantoor van de onderneming of aan een van haar andere kantoren worden betaald als royalty's, vergoedingen of andere soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of als commissieloon voor bepaalde diensten of voor het geven van leiding, dan wel, behalve in het geval van een onderneming die het bankbedrijf uitoefent, als interest op gelden die aan de vaste inrichting zijn geleend.

4. Voor zover het in een Verdragsluitende Staat gebruikelijk is de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet het tweede lid die Verdragsluitende Staat niet de te belasten voordelen te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn, dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Er worden geen voordelen aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van de aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

6. Voor de toepassing van de voorgaande leden worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat hiervan af te wijken.

7. Indien in de voordelen bestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van dit Verdrag worden behandeld, laten de bepalingen van dit artikel de bepalingen van die artikelen onverlet.

Artikel 8

Zee- en luchtvaart

1. Voordelen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een zeescheepvaart-onderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de Verdragsluitende Staat waar de thuishaven van het schip is gelegen, of, indien er geen thuishaven is, in de Verdragsluitende Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.

3. Voor de toepassing van dit artikel omvatten voordelen verkregen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer mede voordelen:

a. verkregen uit de verhuur van schepen en luchtvaartuigen op basis van verhuur zonder bemanning van schepen en luchtvaartuigen die in het internationale verkeer worden geëxploiteerd; en

b. verkregen uit het gebruik, het onderhoud of de verhuur van containers (daaronder begrepen opleggers of aanhangwagens en daarmee verband houdende uitrusting voor het vervoer van containers) gebezigd voor het vervoer van goederen of koopwaar,

indien deze huuropbrengsten of voordelen behaald uit dit gebruik, dit onderhoud of deze verhuur, naar gelang van het geval, voortvloeien uit de voordelen omschreven in het eerste lid.

4. De bepalingen van het eerste lid zijn ook van toepassing op voordelen uit de deelneming in een „pool”, een gemeenschappelijke onderneming of een internationaal opererend agentschap.

Artikel 9

Gelieerde ondernemingen

1. Indien

a. een onderneming van een Verdragsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat, of

b. dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een Verdragsluitende Staat,

en een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat, en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd, die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen die een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald, maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast. Het is echter wel te verstaan, dat de omstandigheid dat gelieerde ondernemingen overeenkomsten hebben afgesloten, zoals „costsharing”-overeenkomsten of algemene dienstverleningsovereenkomsten, voor of gebaseerd op de toerekening van de kosten van de leiding, de algemene beheerskosten, de technische en zakelijke kosten, kosten voor onderzoek en ontwikkeling en andere soortgelijke kosten, op zichzelf geen voorwaarde is als bedoeld in de voorgaande zin.

2. Indien een Verdragsluitende Staat in de voordelen van een onderneming van die Staat voordelen begrijpt – en dienovereenkomstig belast – ter zake waarvan een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat in die andere Staat in de belastingheffing is betrokken en deze voordelen bestaan uit voordelen welke de onderneming van de eerstgenoemde Staat zou hebben behaald indien tussen de beide ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als die welke tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, zal die andere Staat het bedrag aan belasting dat in die Staat over die voordelen is geheven, dienovereenkomstig aanpassen. Bij de vaststelling van deze aanpassing wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van dit Verdrag en plegen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten zo nodig met elkaar overleg.

Artikel 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter ook in de Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat is, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

a. 5 percent van het bruto bedrag van de dividenden, indien de uiteindelijk gerechtigde een lichaam is (niet zijnde een maatschap of een vennootschap onder firma), dat onmiddellijk ten minste 25 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt;

b. 15 percent van het bruto bedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, zijn dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat slechts belastbaar in de andere Verdragsluitende Staat, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden een lichaam (niet zijnde een maatschap of vennootschap onder firma) is:

a. dat onmiddellijk ten minste 50 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt en mits een investering is gedaan van ten minste 300.000 Amerikaanse dollars of de tegenwaarde daarvan in de nationale valuta van de Verdragsluitende Staten in het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt, of

b. waarvan de investering in het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt, wordt gegarandeerd of verzekerd door de Regering van de andere Verdragsluitende Staat, de Centrale Bank van de andere Verdragsluitende Staat of door enig agentschap dat of enige instantie (waaronder begrepen een financiële instelling) die eigendom is van of wordt beheerst door die Regering.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede en het derde lid.

5. De bepalingen van het tweede en het derde lid laten onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

6. De uitdrukking „dividenden”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijn-aandelen, oprichtersaandelen of andere rechten, met uitzondering van schuldvorderingen, die aanspraak geven op een aandeel in de winst alsmede inkomsten uit andere vennootschappelijke rechten die door de wetgeving van de Staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, op dezelfde wijze aan de belastingheffing worden onderworpen als inkomsten uit aandelen.

7. De bepalingen van het eerste, tweede en derde lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste

inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

8. Indien een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat, voordelen of inkomsten verkrijgt uit de andere Verdragsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op de dividenden die door het lichaam worden betaald, behalve voor zover deze dividenden worden betaald aan een inwoner van die andere Staat of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van een in die andere Staat gevestigde vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van een aldaar gevestigd vast middelpunt behoort, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst van het lichaam, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat mag in de andere Staat worden belast.

2. Deze interest mag echter ook in de Verdragsluitende Staat waaruit zij afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat is, mag de aldus geheven belasting 5 percent van het bruto bedrag van de interest niet overschrijden.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid, is interest afkomstig uit een van de Verdragsluitende Staten en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat die de uiteindelijk gerechtigde daartoe is, slechts belastbaar in de andere Verdragsluitende Staat indien de schuldenaar of de genietter van de interest de Verdragsluitende Staat zelf is, een publiekrechtelijk lichaam, een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, of de Centrale Bank van een Verdragsluitende Staat, dan wel de interest wordt betaald ter zake van een lening die is goedgekeurd door de Regering van de Verdragsluitende Staat waarvan de schuldenaar van de interest een inwoner is of die is gegarandeerd of verzekerd door de Regering van de Verdragsluitende Staat, de Centrale Bank van een Verdragsluitende Staat, of door enig agentschap dat of enige instantie (daaronder begrepen een financiële instelling) die eigendom is van of wordt beheerst door de Regering van een Verdragsluitende Staat.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede en derde lid van dit artikel.

5. De uitdrukking „interest”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet verzekerd door hypotheek, en al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en inkomsten uit obligaties of schuldbewijzen, waaronder begrepen de aan zodanige leningen, obligaties of schuldbewijzen verbonden premies en prijzen. In rekening gebrachte boete voor te late betaling wordt voor de toepassing van dit artikel niet als interest aangemerkt.

6. De bepalingen van het eerste, tweede en derde lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en de vordering uit hoofde waarvan de interest wordt betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

7. Interest wordt geacht uit een Verdragsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar een inwoner is van die Staat. Indien evenwel de persoon die de interest betaalt, of hij inwoner van een Verdragsluitende Staat is of niet, in een Verdragsluitende Staat een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald, was aangegaan, en deze interest ten laste komt van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, wordt deze interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

8. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest, gelet op de schuldvordering ter zake waarvan deze wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Verdragsluitende Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 12

Royalty's

1. *Royalty's* afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze royalty's mogen echter ook in de Verdragssluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietter de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's is, mag de aldus geheven belasting 2 percent van het bruto bedrag van de royalty's niet overschrijden. De bevoegde autoriteiten van de Verdragssluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van deze beperking.

3. De uitdrukking „royalty's”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, waaronder begrepen bioscoopfilms, een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, of voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op computerprogramma's, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

4. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een Verdragssluitende Staat, in de andere Verdragssluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

5. Royalty's worden geacht uit een Verdragssluitende Staat afkomstig te zijn indien zij worden betaald door die Staat zelf, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de persoon die de royalty's betaalt, ongeacht of hij inwoner van een Verdragssluitende Staat is of niet, in een Verdragssluitende Staat een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de verplichting tot het betalen van de royalty's was aangegaan, en deze royalty's ten laste komen van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, worden deze royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

6. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarbo-

ven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Verdragsluitende Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 13

Vermogenswinsten

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit de vervreemding van onroerende zaken zoals bedoeld in artikel 6 en die zijn gelegen in de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, of van roerende goederen die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor het verrichten van zelfstandige arbeid, waaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of met de gehele onderneming) of van het vaste middelpunt, mogen in die andere Staat worden belast.

3. Voordelen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen of luchtvaartuigen, zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen. Voor de toepassing van dit lid zijn de bepalingen van het tweede lid van artikel 8 van toepassing.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die bedoeld in het eerste, tweede en derde lid zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

5. De bepalingen van het vierde lid laten onverlet het recht van elk van de Verdragsluitende Staten overeenkomstig zijn eigen wetgeving belasting te heffen over voordelen die uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen in een lichaam waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en dat volgens de wetgeving van die Staat inwoner is van die Staat, worden verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat en die in de loop van de laatste tien jaren voorafgaande aan de vervreemding van de aandelen of winstbewijzen inwoner van de eerstgenoemde Staat is geweest.

Artikel 14

Zelfstandige arbeid

1. Voordelen verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van een Verdragsluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of

ter zake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij hij in de andere Verdragsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middelpunt beschikt. Indien hij over zulk een vast middelpunt beschikt, mogen de voordelen in de andere Verdragsluitende Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan dat vaste middelpunt kunnen worden toegerekend.

2. De uitdrukking „vrij beroep” omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, technici, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15

Niet-zelfstandige arbeid

1. Onverminderd de bepalingen van de artikelen 16, 18 en 19 zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen, verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere Verdragsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een in de andere Verdragsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstgenoemde Staat belastbaar, indien:

a. de genietter in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken, die in een tijdvak van twaalf maanden beginnend of eindigend in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en

b. de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en

c. de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die, of van een vast middelpunt dat, de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel is de beloning verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 16

Directeursbeloningen

Directeursbeloningen of andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer van een lichaam dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

Artikel 17

Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15, mogen voordelen of inkomsten, verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat als artiest, zoals een toneelspeler, film-, radio-, of televisie-artiest of een musicus, of als sportbeoefenaar, uit zijn persoonlijke werkzaamheden als zodanig die worden verricht in de andere Verdragsluitende Staat, worden belast in die andere Staat.

2. Indien voordelen of inkomsten ter zake van persoonlijke werkzaamheden die door een artiest of een sportbeoefenaar in die hoedanigheid worden verricht, niet aan de artiest of sportbeoefenaar zelf toekomen, maar aan een andere persoon, mogen die voordelen of inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 14 en 15, worden belast in de Verdragsluitende Staat waarin de werkzaamheden van de artiest of sportbeoefenaar worden verricht.

Artikel 18

Pensioenen, lijfrenten en sociale-zekerheidsuitkeringen

1. Onverminderd de bepalingen van artikel 19, tweede lid, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking alsmede lijfrenten slechts in die Staat belastbaar.

2. Indien deze beloningen echter geen periodiek karakter dragen en worden betaald ter zake van een vroegere dienstbetrekking in de andere Verdragsluitende Staat, of indien in plaats van het recht op lijfrenten een afkoopsom wordt betaald, mogen de beloningen of deze afkoopsom in de Verdragsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn worden belast.

3. Pensioenen en andere uitkeringen betaald krachtens de bepalingen van een sociaal-zekerheidsstelsel van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in de eerstgenoemde Staat worden belast.

4. De uitdrukking „lijfrente” betekent een vaste som, periodiek betaalbaar op vaste tijdstippen, hetzij gedurende het leven, hetzij gedu-

rende een vastgesteld of voor vaststelling vatbaar tijdvak, ingevolge een verbintenis tot het doen van betalingen, welke tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of geldswaarde staat.

Artikel 19

Overheidsfuncties

1. a. Salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam, mogen in die Staat worden belast.

b. Deze salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen zijn echter slechts in de andere Verdragsluitende Staat belastbaar, indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner is van die Staat, en:

- i. onderdaan is van die Staat; of
- ii. niet uitsluitend voor het verrichten van de diensten inwoner van die Staat werd.

2. a. Pensioenen betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door, een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam mogen in die Staat worden belast.

b. Deze pensioenen zijn echter slechts in de andere Verdragsluitende Staat belastbaar, indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.

3. De bepalingen van de artikelen 15, 16, 17 en 18, zijn van toepassing op salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen en op pensioenen ter zake van diensten bewezen in het kader van een op winst gericht bedrijf, uitgeoefend door een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

Artikel 20

Studenten

Vergoedingen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon die inwoner is of onmiddellijk voorafgaande aan zijn bezoek aan een Verdragsluitende Staat inwoner was van de andere Verdragsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, mits deze betalingen aan hem worden gedaan uit bronnen buiten die Staat.

Artikel 21

Overige inkomsten

1. Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een Verdragssluitende Staat, van waaruit ook afkomstig, die niet in de voorgaande artikelen van dit Verdrag zijn behandeld, zijn slechts in die Staat belastbaar.

2. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende zaken zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, indien de genietter van die inkomsten, die inwoner is van een Verdragssluitende Staat, in de andere Verdragssluitende Staat een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak ter zake waarvan de inkomsten worden betaald tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

HOOFDSTUK IV

BELASTINGHEFFING NAAR HET VERMOGEN

Artikel 22

Vermogen

1. Vermogen bestaande uit onroerende zaken zoals bedoeld in artikel 6, dat een inwoner van een Verdragssluitende Staat bezit en dat is gelegen in de andere Verdragssluitende Staat, mag in die andere Staat worden belast.

2. Vermogen bestaande uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragssluitende Staat in de andere Verdragssluitende Staat heeft, of uit roerende goederen die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een Verdragssluitende Staat in de andere Verdragssluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor het verrichten van zelfstandige arbeid, mag in die andere Staat worden belast.

3. Vermogen bestaande uit schepen en luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd alsmede uit roerende goederen die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen en luchtvaartuigen, zijn slechts belastbaar in de Verdragssluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen. Voor de toepassing van dit lid zijn de bepalingen van het tweede lid van artikel 8 van toepassing.

4. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een Verdragsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar.

HOOFDSTUK V

VERMIJDING VAN DUBBELE BELASTING

Artikel 23

Vermijding van dubbele belasting

1. Nederland is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen of het vermogen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag in Moldavië mogen worden belast.

2. Indien echter een inwoner van Nederland bestanddelen van het inkomen verkrijgt die volgens artikel 6, artikel 7, artikel 10, zevende lid, artikel 11, vijfde lid, artikel 12, vierde lid, artikel 13, eerste en tweede lid, artikel 14, artikel 15, eerste lid, artikel 18, derde lid, artikel 19, eerste lid (onderdeel a) en tweede lid (onderdeel a) en artikel 21, tweede lid, van dit Verdrag in Moldavië mogen worden belast en die in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen, stelt Nederland deze inkomensbestanddelen vrij door een vermindering van zijn belasting toe te staan. Deze vermindering wordt berekend overeenkomstig de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Te dien einde worden genoemde inkomensbestanddelen geacht te zijn begrepen in het totale bedrag van de bestanddelen van het inkomen die ingevolge die bepalingen van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

3. Nederland verleent voorts een aftrek op de aldus berekende Nederlandse belasting voor die bestanddelen van het inkomen of het vermogen die volgens artikel 10, tweede lid, artikel 11, tweede lid, artikel 12, tweede lid, artikel 13, vijfde lid, artikel 16, artikel 17, artikel 18, tweede lid en artikel 22, eerste en tweede lid, van dit Verdrag in Moldavië mogen worden belast, in zoverre deze bestanddelen in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze aftrek is gelijk aan de in Moldavië over deze bestanddelen van het inkomen of het vermogen betaalde belasting, maar bedraagt niet meer dan het bedrag van de vermindering die zou zijn verleend indien de aldus in het inkomen of het vermogen begrepen bestanddelen van het inkomen of het vermogen de enige bestanddelen van het inkomen of het vermogen zouden zijn geweest die uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

4. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid, verleent Nederland een aftrek op de Nederlandse belasting voor de in Moldavië betaalde belasting op bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 7,

artikel 10, zevende lid, artikel 11, vijfde lid, artikel 12, vierde lid, artikel 14, en artikel 21, tweede lid, van dit Verdrag in Moldavië mogen worden belast, voor zover deze bestanddelen in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen, indien en voor zover Nederland uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting een aftrek verleent op de Nederlandse belasting voor de in een ander land over die bestanddelen van het inkomen geheven belasting. Voor de berekening van deze aftrek zijn de bepalingen van het derde lid van dit artikel van overeenkomstige toepassing.

5. In Moldavië wordt dubbele belasting als volgt vermeden:

a. Indien een inwoner van Moldavië inkomsten ontvangt die, of vermogen bezit dat, in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag, in Nederland mogen worden belast, verleent Moldavië:

- i. een aftrek op de belasting naar het inkomen van haar inwoner, gelijk aan het bedrag van de in Nederland betaalde inkomstenbelasting;
- ii. een aftrek op de belasting naar het vermogen van haar inwoner, gelijk aan het bedrag van de in Nederland betaalde vermogensbelasting.

Deze aftrek bedraagt echter in geen geval meer dan het gedeelte van de belasting naar het inkomen of van de belasting naar het vermogen, zoals berekend voordat de aftrek is verleend, dat, naar gelang van het geval, toerekenbaar is aan het inkomen of het vermogen dat in Nederland mag worden belast.

b. Indien door een inwoner van Moldavië verkregen inkomen of bezeten vermogen volgens een bepaling van dit Verdrag in Moldavië van belasting is vrijgesteld, mag Moldavië niettemin bij de berekening van het bedrag van de belasting over het resterende inkomen of vermogen van die inwoner, het vrijgestelde inkomen of vermogen in aanmerking nemen.

HOOFDSTUK VI

BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 24

Werkzaamheden buitengaats

1. De bepalingen van dit artikel vinden toepassing niettegenstaande enigerlei andere bepalingen van dit Verdrag. Dit artikel is echter niet van toepassing indien werkzaamheden buitengaats van een persoon voor die persoon een vaste inrichting vormen ingevolge de bepalingen van artikel 5 of een vast middelpunt ingevolge de bepalingen van artikel 14.

2. In dit artikel betekent de uitdrukking „werkzaamheden buitengaats” werkzaamheden die buitengaats worden verricht in verband met de exploratie of exploitatie van de in een Verdragsluitende Staat gelegen zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen.

3. Een onderneming van een Verdragsluitende Staat die in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitengaats verricht wordt, behoudens het in het vierde lid van dit artikel bepaalde, geacht ter zake van die werkzaamheden in die andere Staat een bedrijf uit te oefenen door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, tenzij de desbetreffende werkzaamheden buitengaats in de andere Staat worden verricht gedurende een tijdvak of tijdvakken die in een tijdvak van twaalf maanden een totaal van 30 dagen niet te boven gaan.

Voor de toepassing van dit lid wordt:

a. indien een onderneming die in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitengaats verricht en die is gelieerd aan een andere onderneming, welke andere onderneming als onderdeel van hetzelfde project dezelfde werkzaamheden buitengaats voortzet die worden of werden uitgevoerd door de eerstbedoelde onderneming, en de hiervoor bedoelde door beide ondernemingen verrichte activiteiten bij elkaar opgeteld een tijdvak van 30 dagen te boven gaan, iedere onderneming geacht haar werkzaamheden uit te oefenen gedurende een tijdvak dat 30 dagen in een tijdvak van twaalf maanden te boven gaat;

b. een onderneming geacht gelieerd te zijn aan een andere onderneming indien de een onmiddellijk of middellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van de andere onderneming bezit of indien een persoon onmiddellijk of middellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van beide ondernemingen bezit.

4. Voor de toepassing van het derde lid van dit artikel wordt de uitdrukking „werkzaamheden buitengaats” evenwel geacht niet te omvatten:

a. een van de activiteiten of een combinatie daarvan als genoemd in artikel 5, vierde lid;

b. sleep- of ankerwerkzaamheden door schepen die in de eerste plaats voor dat doel zijn ontworpen alsmede andere door zulke schepen verrichte activiteiten;

c. het vervoer van voorraden of personeel door schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer.

5. Een inwoner van een Verdragsluitende Staat die in het kader van een vrij beroep of van andere werkzaamheden van zelfstandige aard in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitengaats verricht, wordt geacht deze werkzaamheden te verrichten vanuit een vast middelpunt in de andere Verdragsluitende Staat indien de desbetreffende werkzaamheden buitengaats een aaneengesloten tijdvak van 30 dagen of meer beslaan.

6. Salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking in verband met werkzaamheden buitengaats die worden verricht door middel van een vaste inrichting in de andere Verdragsluitende Staat, mogen, voor zover de dienstbetrekking in die andere Staat buitengaats wordt uitgeoefend, in die andere Staat worden belast.

7. Indien aan de hand van bewijsstukken wordt aangetoond dat in Moldavië belasting is betaald over de bestanddelen van het inkomen die ingevolge artikel 7 en artikel 14 in verband met het derde onderscheidenlijk het vijfde lid van dit artikel en ingevolge het zesde lid van dit artikel in Moldavië mogen worden belast, verleent Nederland een vermindering van zijn belasting, die wordt berekend overeenkomstig de regels die zijn neergelegd in artikel 23, tweede lid.

Artikel 25

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een Verdragsluitende Staat worden in de andere Verdragsluitende Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden, in het bijzonder de woonstaat betreffende, zijn of kunnen worden onderworpen. Deze bepaling is, niettegenstaande het bepaalde in artikel 1, ook van toepassing op personen die geen inwoners zijn van een of van beide Verdragsluitende Staten.

2. Staatlozen die inwoner zijn van een Verdragsluitende Staat worden in geen van beide Verdragsluitende Staten aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van de betrokken Staat onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd, dat zij een Verdragsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere Verdragsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die eerstbedoelde Staat aan zijn eigen inwoners verleent.

4. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, eerste lid, artikel 11, zevende lid, of artikel 12, zesde lid, van toepassing zijn, zijn interest, royalty's en andere uitgaven betaald door een onderneming van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, bij de vaststelling van de belastbare winst van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij betaald waren aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat. Zo ook zijn alle schulden van een onderneming van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat bij de vaststelling van het belast-

bare vermogen van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij waren aangegaan met een inwoner van de eerstbedoelde Staat.

5. Ondernemingen van een Verdragsluitende Staat waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere Verdragsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan andere soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

6. De bepalingen van dit artikel zijn, niettegenstaande de bepalingen van artikel 2, van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 26

Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een of van beide Verdragsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit Verdrag, kan hij, ongeacht de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Verdragsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of, indien zijn geval valt onder artikel 25, eerste lid, aan die van de Verdragsluitende Staat waarvan hij onderdaan is. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die leidt tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van het Verdrag, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat te regelen ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met het Verdrag, te vermijden. De overeengekomen regeling wordt uitgevoerd niettegenstaande de verjaringstermijnen in de nationale wetgeving van de Verdragsluitende Staten.

3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van het Verdrag in onderlinge overeenstemming op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen ten einde dubbele belasting ongedaan te maken in gevallen die niet in het Verdrag zijn geregeld.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks, waaronder begrepen door middel van een gemeenschappelijke commissie, met elkaar in verbinding stellen ten einde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande leden te bereiken.

5. Wanneer moeilijkheden of twijfelpunten die zijn gerezen met betrekking tot de uitlegging of toepassing van het Verdrag niet binnen een periode van twee jaar nadat de vraag is gerezen opgelost kunnen worden door de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten in een procedure voor onderling overleg ingevolge de voorgaande leden van dit artikel, kan het geval op verzoek van een van de Verdragsluitende Staten, worden voorgelegd voor arbitrage, echter slechts nadat de procedure die beschikbaar zijn op grond van het eerste tot en met het vierde lid van dit artikel volledig zijn uitgeput en mits de betrokken belastingplichtige of belastingplichtigen er schriftelijk mee instemmen te zijn gebonden door de beslissing van de arbitragecommissie. De beslissing van de arbitragecommissie in een bepaald geval is voor dat geval bindend voor beide Verdragsluitende Staten en de betrokken belastingplichtige of belastingplichtigen.

Artikel 27

Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn voor het uitvoeren van de bepalingen van dit Verdrag of van de nationale wetgeving van de Verdragsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met het Verdrag. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1. Alle door een Verdragsluitende Staat ontvangen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die volgens de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratiefrechtelijke lichamen) die betrokken zijn bij de vaststelling of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken of de arbitrageprocedure bedoeld in artikel 26, vijfde lid, betrekking hebbende op de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is. Deze personen of autoriteiten mogen van de inlichtingen alleen voor deze doeleinden gebruik maken. Zij mogen de inlichtingen bekend maken in openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

2. In geen geval worden de bepalingen van het eerste lid aldus uitgelegd dat zij een Verdragsluitende Staat de verplichting opleggen:

a. administratieve maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere Verdragsluitende Staat;

b. inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van zaken in de administratie van die of van de andere Verdragsluitende Staat;

c. inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde (ordre public).

Artikel 28

Leden van diplomatieke vertegenwoordigingen en consulaire posten

De bepalingen van dit Verdrag tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen of consulaire posten ontleen aan de algemene regels van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

Artikel 29

Uitbreiding tot andere gebieden

1. Dit Verdrag kan, hetzij in zijn geheel, hetzij met de noodzakelijke wijzigingen, worden uitgebreid tot elk van de landen of beide landen van de Nederlandse Antillen of Aruba, indien het desbetreffende land belastingen heft die in wezen gelijksoortig zijn aan de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is. Zulk een uitbreiding wordt van kracht met ingang van een datum en met inachtneming van wijzigingen en voorwaarden, daaronder begrepen voorwaarden ten aanzien van de beëindiging, nader vast te stellen en overeen te komen bij diplomatieke notawisseling.

2. Tenzij anders overeengekomen, brengt de beëindiging van het Verdrag niet met zich mede, dat tevens de uitbreiding van het Verdrag tot enig land waartoe het ingevolge dit artikel is uitgebreid, wordt beëindigd.

HOOFDSTUK VII

SLOTBEPALINGEN

Artikel 30

Inwerkingtreding

Dit Verdrag treedt in werking dertig dagen na de laatste der beide data van de mededelingen, langs diplomatieke weg, dat de door de wet vereiste procedures voor het van kracht laten worden van dit Verdrag zijn vervuld, en zijn bepalingen zijn van toepassing:

a. met betrekking tot belastingen die aan de bron zijn ingehouden, op inkomsten die op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarin het Verdrag in werking treedt, ontvangen zijn;

b. met betrekking tot andere belastingen naar het inkomen en belastingen naar het vermogen, op belastingen die worden geheven over enig belastingjaar of -tijdvak dat begint op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarin het Verdrag in werking treedt.

Artikel 31

Beëindiging

Dit Verdrag blijft van kracht totdat het door een van de Verdragssluitende Staten wordt beëindigd. Elk van de Verdragssluitende Staten kan het Verdrag langs diplomatieke weg beëindigen door ten minste zes maanden voor het einde van enig kalenderjaar dat volgt op de periode van vijf jaar na de datum waarop het Verdrag in werking treedt, kennis te geven van de beëindiging.

In dat geval houdt dit Verdrag op van toepassing te zijn:

a. met betrekking tot belastingen die aan de bron zijn ingehouden, op inkomsten die op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarin de kennisgeving is gedaan;

b. met betrekking tot andere belastingen naar het inkomen en het vermogen, op belastingen die worden geheven over enig belastingjaar of -tijdvak dat begint op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarin de kennisgeving is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te Chisinau, de derde juli 2000, in tweevoud, in de Nederlandse, de Moldavische en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. Ingeval de Nederlandse en de Moldavische tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst beslissend.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

J. J. VAN AARTSEN

Voor de Republiek Moldavië

TABACARU

Protocol

Bij de ondertekening van het Verdrag tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, heden tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Moldavië gesloten, zijn de ondergetekenden overeengekomen dat de volgende bepalingen een integreerend deel van het Verdrag vormen.

I. Ad Artikel 2

Het is wel te verstaan dat in het geval van Moldavië, de uitdrukking „vermogen” goederen betekent.

II. Ad Artikel 3 en 8

Het is wel te verstaan dat bij de bepaling van de „plaats van de werkelijke leiding” bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel g, en in artikel 8, eerste lid, omstandigheden die onder andere in aanmerking kunnen worden genomen zijn de plaats waar het lichaam daadwerkelijk wordt geleid en beheerst, de plaats waar de besluitvorming op het hoogste niveau plaatsvindt inzake de belangrijkste beleidsbeslissingen die essentieel zijn voor de leiding van het lichaam, de plaats die een hoofdrol speelt bij de leiding van het lichaam vanuit economisch en functioneel oogpunt en de plaats waar de belangrijkste boekhouding wordt gehouden.

III. Ad Artikel 4

1. Een natuurlijke persoon die aan boord van een schip woont zonder een werkelijke woonplaats in een van de Verdragsluitende Staten te hebben, wordt geacht inwoner te zijn van de Verdragsluitende Staat waarin het schip zijn thuishaven heeft.

2. Het is wel te verstaan dat een pensioenfonds, dat als zodanig is erkend in een Verdragsluitende Staat en waarvan het inkomen in het algemeen is vrijgesteld van belasting in die Staat, wordt beschouwd als inwoner van die Staat. Als een erkend pensioenfonds van een Verdragsluitende Staat wordt beschouwd elk pensioenfonds dat volgens wettelijke bepalingen van die Staat erkend is en onder toezicht staat.

IV. Ad Artikel 5

Voor de doeleinden van het vierde lid, onderdelen e en f, is het wel te verstaan dat de enkele vergemakkelijking van het afsluiten (waaronder begrepen de enkele ondertekening) van overeenkomsten, zoals overeen-

komsten betreffende leningen of de leveringen van goederen of koopwaar, wordt beschouwd als een werkzaamheid die van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.

V. Ad Artikelen 5, 6, 7, 13 en 24

Het is wel te verstaan dat rechten tot exploratie en exploitatie van natuurlijke rijkdommen worden beschouwd als onroerende zaken die zijn gelegen in de Verdragsluitende Staat op wiens zeebodem en ondergrond daarvan deze rechten betrekking hebben, alsmede dat deze rechten geacht worden te behoren tot de activa van een vaste inrichting in die Staat. Voorts is het wel te verstaan dat de hiervoor genoemde rechten ook omvatten rechten op belangen bij, of voordelen uit vermogensbestanddelen die voortvloeien uit die exploratie of exploitatie.

VI. Ad Artikel 7

Met betrekking tot artikel 7, eerste en tweede lid, geldt dat, indien een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat goederen of koopwaar verkoopt of een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, de voordelen van die vaste inrichting niet worden bepaald op basis van het totale door de onderneming ontvangen bedrag, doch slechts op basis van dat deel van de inkomsten van de onderneming dat aan de werkelijke werkzaamheden van de vaste inrichting voor die verkopen of die bedrijfsuitoefening is toe te rekenen. Met name bij overeenkomsten betreffende het toezicht op, de levering, installatie of constructie van nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting of gebouwen alsmede bij openbare werken, worden, indien de onderneming een vaste inrichting heeft, de voordelen van die vaste inrichting niet bepaald op basis van het totale door de onderneming ontvangen bedrag, doch slechts op basis van dat deel van de overeenkomst dat werkelijk wordt uitgevoerd door de vaste inrichting in de Verdragsluitende Staat waar de vaste inrichting is gevestigd. De voordelen die betrekking hebben op dat deel van de overeenkomst dat wordt uitgevoerd door het hoofdkantoor van de onderneming, zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de onderneming inwoner is.

VII. Ad Artikelen 7 en 14

Vergoedingen voor technische diensten, waaronder begrepen studies of onderzoeken van wetenschappelijke, geologische of technische aard, of voor diensten van raadgevende of toezichthoudende aard, worden aangemerkt als vergoedingen waarop de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van het Verdrag van toepassing zijn.

VIII. Ad Artikel 10

Het is wel te verstaan dat in het geval van Nederland de uitdrukking „dividenden” mede inkomsten uit winstdelende obligaties omvat.

IX. Ad Artikelen 10, 11 en 12

Indien aan de bron belasting is geheven die het belastingbedrag dat ingevolge de bepalingen van artikel 10, 11 of 12 mag worden geheven te boven gaat, moeten verzoeken om teruggaaf van het daarboven uitgaande belastingbedrag worden ingediend bij de bevoegde autoriteit van de Staat die de belasting heeft geheven, binnen een tijdvak van drie jaar na afloop van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

X. Ad Artikelen 10 en 13

Het is wel te verstaan dat inkomsten die worden ontvangen in verband met de (gedeeltelijke) liquidatie van een lichaam of een inkoop van eigen aandelen door een lichaam worden behandeld als inkomsten uit aandelen en niet als vermogenswinsten.

XI. Ad Artikel 11

Niettegenstaande de bepalingen van artikel 11, tweede lid, is interest die is betaald ter zake van een financieringsovereenkomst of uit hoofde van uitstel van betaling verband houdende met de verkoop op afbetaling van koopwaar of nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting of met de constructie van installaties voor nijverheids- en handelsdoeleinden of wetenschappelijke doeleinden dan wel met openbare werken slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de uiteindelijk gerechtigde daartoe inwoner is.

XII. Ad Artikel 16

Het is wel te verstaan dat de uitdrukking „lid van de raad van beheer” in het geval van Nederland betekent een „bestuurder” of „commissaris”. Verder is het wel te verstaan dat „bestuurder” of „commissaris” van een Nederlands lichaam betrekking heeft op personen die als zodanig zijn benoemd door de algemene vergadering van aandeelhouders of door enig ander bevoegd orgaan van dat lichaam, en die zijn belast met de algemene leiding van het lichaam, onderscheidenlijk met het toezicht daarop.

XIII. Ad Artikel 18

Niettegenstaande de bepalingen van artikel 18, eerste lid, mag Nederland met betrekking tot de daarin bedoelde uitkeringen zijn nationale

wetgeving toepassen, totdat de bevoegde autoriteit van Moldavië de bevoegde autoriteit van Nederland bericht dat Moldavië ingevolge de Moldavische wetgeving deze uitkeringen kan belasten.

XIV. Ad Artikel 23

Het is wel te verstaan dat voor de berekening van de aftrek vermeld in artikel 23, derde lid, de waarde van de in artikel 22, eerste lid, bedoelde vermogensbestanddelen wordt verminderd met de waarde van de schulden verzekerd door hypotheek op dat vermogen en dat de waarde van de in artikel 22, tweede lid, bedoelde vermogensbestanddelen wordt verminderd met de waarde van de tot de vaste inrichting of het vaste middelpunt behorende schulden.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te Chisinau, de derde juli 2000, in tweevoud, in de Nederlandse, Moldavische en Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. Ingeval de Nederlandse en de Moldavische tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst beslissend.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

J. J. VAN AARTSEN

Voor de Republiek Moldavië

TABACARU

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS AND
THE REPUBLIC OF MOLDOVA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH
RESPECT TO TAXES ON INCOME AND CAPITAL

The Kingdom of the Netherlands and the Republic of Moldova,
Desiring to conclude a convention for the avoidance of double taxation and the preven-
tion of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,
Have agreed as follows:

CHAPTER I. SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1. Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Con-
tracting States.

Article 2. Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of
a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the
manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total
income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains
from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages
or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in the Netherlands:

- de inkomstenbelasting (income tax),

- de loonbelasting (wages tax),

- de vennootschapsbelasting (company tax) including the Government share in the net
profits of the exploitation of natural resources levied pursuant to the Mijnwet 1810 (the
Mining Act of 1810) with respect to concessions issued from 1967, or pursuant to the Mij-
nwet Continentaal Plat 1965 (the Netherlands Continental Shelf Mining Act of 1965),

- de dividendbelasting (dividend tax),

- de vermogensbelasting (capital tax),

(hereinafter referred to as "Netherlands tax");

h) in Moldova:

- the income tax on enterprises,

- the income tax on individuals,
 - the tax on immovable property,
- (hereinafter referred to as "Moldovan tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II. DEFINITIONS

Article 3. General conditions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the term "a Contracting State" means the Kingdom of the Netherlands (the Netherlands) or the Republic of Moldova (Moldova), as the context requires; the term "Contracting States" means the Kingdom of the Netherlands (the Netherlands) and the Republic of Moldova (Moldova);

b) the term "the Netherlands" means the part of the Kingdom of the Netherlands that is situated in Europe, including its territorial sea, and any area beyond the territorial sea within which the Netherlands, in accordance with international law, exercises jurisdiction or sovereign rights with respect to the sea bed, its sub-soil and its superjacent waters, and their natural resources;

c) the term "Moldova" means the Republic of Moldova and, when used in a geographical sense, means the territory of Moldova including its internal waters and aerial space over which the Republic of Moldova exercises sovereign rights to exploration and exploitation of natural resources, in accordance with the norms of international law;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate, any legal person or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

h) the term "national" means:

(i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

i) the term "competent authority" means:

(i) in the Netherlands the Minister of Finance or his duly authorized representative;

(ii) in Moldova the Minister of Finance or his duly authorized representative.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5. Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop, and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. a) A building site or construction or installation or assembly project, or supervisory activities in connection therewith and which are carried out at that site or project, constitute a permanent establishment only if they last more than twelve months.

b) The furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, constitute a permanent establishment only where activities of that nature continue (for the same or a connected project) within the country for a period or periods aggregating more than twelve months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information or disseminating information or of marketing of a preparatory or auxiliary character, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on

business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III. TAXATION OF INCOME

Article 6. Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or

for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise of which it is a permanent establishment.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Shipping and air transport

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

3. For the purposes of this Article, profits derived from the operation in international traffic of ships and aircraft include profits:

a) derived from the rental on a bareboat basis of ships and aircraft if operated in international traffic; and

b) derived from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise,

where such rental profits or profits from such use, maintenance or rental, as the case may be, are incidental to the profits described in paragraph 1.

4. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly. It is understood, however, that the fact that associated enterprises have concluded arrangements, such as cost-sharing arrangements or general services agreements, for or based on the allocation of executive, general administrative, technical and commercial expenses, research and development expenses and other similar expenses, is not in itself a condition as meant in the preceding sentence.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in the other Contracting State, if the beneficial owner of the dividends is a company (other than a partnership):

a) which holds directly at least 50 per cent of the capital of the company paying the dividends and provided that an investment of at least 300.000 United States dollars or its

equivalent in the national currencies of the Contracting States has been made in the capital of the company paying the dividends, or

b) whose investment in the capital of the company paying the dividends is guaranteed or insured by the Government of the other Contracting State, the Central Bank of the other Contracting State or any agency or instrumentality (including a financial institution) owned or controlled by that Government.

4. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraphs 2 and 3.

5. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

6. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

7. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

8. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in one of the Contracting States and paid to a resident of the other Contracting State who is the beneficial owner thereof shall be taxable only in that other Contracting State if the payer or the recipient of the interest is the Contracting State itself, a statutory body, a political subdivision or

a local authority thereof or the Central Bank of a Contracting State, or the interest is paid in respect of a loan which has been approved by the Government of the Contracting State of which the payer of the interest is a resident or which has been guaranteed or insured by the Government of a Contracting State, the Central Bank of a Contracting State, or any agency or instrumentality (including a financial institution) owned or controlled by the Government of a Contracting State.

4. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of the paragraphs 2 and 3 of this Article.

5. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums or prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 2 per cent of the gross amount of the roy-

alties. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, any copyright of computer programs, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is

situated. For the purposes of this paragraph the provisions of paragraph 2 of Article 8 shall apply.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

5. The provisions of paragraph 4 shall not affect the right of each of the Contracting States to levy according to its own law a tax on gains from the alienation of shares or "jouissance" rights in a company, the capital of which is wholly or partly divided into shares and which under the laws of that State is a resident of that State, derived by an individual who is a resident of the other Contracting State and has been a resident of the first-mentioned State in the course of the last ten years preceding the alienation of the shares or "jouissance" rights.

Article 14. Independent personal services

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, shall be taxable only in that State.

Article 16. Directors' fees

Directors' fees or other remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 18. Pensions, annuities and social security payments

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment and any annuity shall be taxable only in that State.

2. However, where such remuneration is not of a periodical nature and it is paid in consideration of past employment in the other Contracting State, or where instead of the right to annuities a lump sum is paid, this remuneration or this lump sum may be taxed in the Contracting State where it arises.

3. Any pension and other payment paid out under the provisions of a social security system of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in the first-mentioned State.

4. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 19. Government service

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority may be taxed in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

- (i) is a national of that State; or
- (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority may be taxed in that State;

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration and to pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21. Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

CHAPTER IV . TAXATION OF CAPITAL

Article 22. Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated. For the purposes of this paragraph the provisions of paragraph 2 of Article 8 shall apply.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

CHAPTER V. ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 23. Elimination of double taxation

1. The Netherlands, when imposing tax on its residents, may include in the basis upon which such taxes are imposed the items of income or capital which, according to the provisions of this Convention, may be taxed in Moldova.

2. However, where a resident of the Netherlands derives items of income which according to Article 6, Article 7, paragraph 7 of Article 10, paragraph 5 of Article 11, paragraph 4 of Article 12, paragraphs 1 and 2 of Article 13, Article 14, paragraph 1 of Article 15, paragraph 3 of Article 18, paragraphs 1 (subparagraph a) and 2 (subparagraph a) of Article 19 and paragraph 2 of Article 21 of this Convention may be taxed in Moldova and are included in the basis referred to in paragraph 1, the Netherlands shall exempt such items of income by allowing a reduction of its tax. This reduction shall be computed in conformity with the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation. For that purpose the said items of income shall be deemed to be included in the total amount of the items of income which are exempt from Netherlands tax under those provisions.

3. Further, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax so computed for the items of income or capital which according to paragraph 2 of Article 10, paragraph 2 of Article 11, paragraph 2 of Article 12, paragraph 5 of Article 13, Article 16, Article 17, paragraph 2 of Article 18 and paragraphs 1 and 2 of Article 22 of this Convention may be taxed in Moldova to the extent that these items are included in the basis referred to in paragraph 1. The amount of this deduction shall be equal to the tax paid in Moldova on these items of income or capital, but shall not exceed the amount of the reduction which would be allowed if the items of income or capital so included were the sole items of income or capital which are exempt from Netherlands tax under the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation.

4. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax for the tax paid in Moldova on items of income which according to Article 7, paragraph 7 of Article 10, paragraph 5 of Article 11, paragraph 4 of Article 12, Article 14 and paragraph 2 of Article 21 of this Convention may be taxed in Moldova

to the extent that these items are included in the basis referred to in paragraph 1, if and insofar as the Netherlands under the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation allows a deduction from the Netherlands tax of the tax levied in another country on such items of income. For the computation of this deduction the provisions of paragraph 3 of this Article shall apply accordingly.

5. In Moldova double taxation shall be eliminated as follows:

a) Where a resident of Moldova derives income or owns capital, which in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the Netherlands, Moldova shall allow:

- (i) as a deduction from the tax on the income of its resident, an amount equal to the income tax paid in the Netherlands;
- (ii) as a deduction from the tax on the capital of its resident, an amount equal to the capital tax paid in the Netherlands.

Such deduction, in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in the Netherlands.

b) Where in accordance with any provision of this Convention, income derived or capital owned by a resident of Moldova is exempt from tax in Moldova, Moldova may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

CHAPTER VI. SPECIAL PROVISIONS

Article 24. Offshore activities

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provisions of this Convention. However, this Article shall not apply where offshore activities of a person constitute for that person a permanent establishment under the provisions of Article 5 or a fixed base under the provisions of Article 14.

2. In this Article the term "offshore activities" means activities which are carried on offshore in connection with the exploration or exploitation of the sea bed and its sub-soil and their natural resources, situated in a Contracting State.

3. An enterprise of a Contracting State which carries on offshore activities in the other Contracting State shall, subject to paragraph 4 of this Article, be deemed to be carrying on, in respect of those activities, business in that other State through a permanent establishment situated therein, unless the offshore activities in question are carried on in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any period of twelve months.

For the purposes of this paragraph:

a) where an enterprise carrying on offshore activities in the other Contracting State is associated with another enterprise and that other enterprise continues, as part of the same project, the same offshore activities that are or were being carried on by the first-mentioned enterprise, and the afore-mentioned activities carried on by both enterprises - when added

together - exceed a period of 30 days, then each enterprise shall be deemed to be carrying on its activities for a period exceeding 30 days in a twelve months-period;

b) an enterprise shall be regarded as associated with another enterprise if one holds directly or indirectly at least one third of the capital of the other enterprise or if a person holds directly or indirectly at least one third of the capital of both enterprises.

4. However, for the purposes of paragraph 3 of this Article the term "offshore activities" shall be deemed not to include:

a) one or any combination of the activities mentioned in paragraph 4 of Article 5;

b) towing or anchor handling by ships primarily designed for that purpose and any other activities performed by such ships;

c) the transport of supplies or personnel by ships or aircraft in international traffic.

5. A resident of a Contracting State who carries on offshore activities in the other Contracting State, which consist of professional services or other activities of an independent character, shall be deemed to be performing those activities from a fixed base in the other Contracting State if the offshore activities in question last for a continuous period of 30 days or more.

6. Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with offshore activities carried on through a permanent establishment in the other Contracting State may, to the extent that the employment is exercised offshore in that other State, be taxed in that other State.

7. Where documentary evidence is produced that tax has been paid in Moldova on the items of income which may be taxed in Moldova according to Article 7 and Article 14 in connection with respectively paragraph 3 and paragraph 5 of this Article, and to paragraph 6 of this Article, the Netherlands shall allow a reduction of its tax which shall be computed in conformity with the rules laid down in paragraph 2 of Article 23.

Article 25. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation

purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 26. Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

5. If any difficulty or doubt arising as to the interpretation or application of the Convention cannot be resolved by the competent authorities of the Contracting States in a mutual agreement procedure pursuant to the previous paragraphs of this Article within a period of two years after the question was raised, the case may, at the request of either Contracting State, be submitted for arbitration, but only after fully exhausting the procedures available under paragraphs 1 to 4 of this Article and provided the taxpayer or taxpayers involved agree in writing to be bound by the decision of the arbitration board. The decision of the arbitration board in a particular case shall be binding on both Contracting States and the taxpayer or taxpayers involved with respect to that case.

Article 27. Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals or the arbitration procedure as meant in paragraph 5 of Article 26 in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial, or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 28. Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions and consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29. Territorial extension

1. This Convention may be extended, either in its entirety or with any necessary modifications, to either or both of the countries of the Netherlands Antilles or Aruba, if the

country concerned imposes taxes substantially similar in character to those to which the Convention applies. Any such extension shall take effect from such date and subject to such modifications and conditions, including conditions as to termination, as may be specified and agreed in notes to be exchanged through diplomatic channels.

2. Unless otherwise agreed the termination of the Convention shall not also terminate any extension of the Convention to any country to which it has been extended under this Article.

CHAPTER VII. FINAL PROVISIONS

Article 30. Entry into force

This Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the latter of the notifications, through diplomatic channels, of the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention and its provisions shall apply:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

b) in respect of other taxes on income and taxes on capital, to taxes chargeable for any taxable year or period beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

Article 31. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate this Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Convention enters into force.

In such event the Convention shall cease to have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

b) in respect of other taxes on income and taxes on capital, to taxes chargeable for any taxable year or period beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

In Witness Whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done at Chisinau this 3rd day of July 2000, in duplicate, in the Netherlands, Moldovan and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Netherlands and Moldovan texts, the English text shall prevail.

For the Kingdom of the Netherlands:

J. J. VAN AARTSEN

For the Republic of Moldova:

TABACARU

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, this day concluded between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Moldova, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention.

I. Ad Article 2

It is understood that in the case of Moldova, the term "capital" means property.

II. Ad Articles 3 and 8

It is understood that when establishing "the place of effective management" as meant in sub-paragraph g of paragraph 1 of Article 3 and in paragraph 1 of Article 8, circumstances which may, inter alia, be taken into account are the place where the company is actually managed and controlled, the place where the decision-making at the highest level on the important policies essential for the management of a company takes place, the place that plays a leading part in the management of a company from an economic and functional point of view and the place where the most important accounting books are kept.

III. Ad Article 4

1. An individual living aboard a ship without any real domicile in either of the Contracting States shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which the ship has its home harbour.

2. It is understood that a pension fund recognized as such in a Contracting State and of which the income is generally exempt from tax in that State, shall be regarded as a resident of that State. As a recognized pension fund of a Contracting State shall be regarded any pension fund recognized and controlled according statutory provisions of that State.

IV. Ad Article 5

For the purposes of sub-paragraphs e and f of paragraph 4 it is understood that the mere facilitation of the conclusion (including the mere signing) of contracts, such as contracts concerning loans or the delivery of goods or merchandise, shall be considered as an activity of a preparatory or auxiliary character.

V. Ad Articles 5, 6, 7, 13 and 24

It is understood that exploration and exploitation rights of natural resources shall be regarded as immovable property situated in the Contracting State the sea bed and sub-soil of which they are related to, and that these rights shall be deemed to pertain to the property of a permanent establishment in that State. Furthermore, it is understood that the aforementioned rights include rights to interests in, or to the benefits of, assets to be produced by such exploration or exploitation.

VI. Ad Article 7

In respect of paragraphs 1 and 2 of Article 7, where an enterprise of a Contracting State sells goods or merchandise or carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, the profits of that permanent establishment shall

not be determined on the basis of the total amount received by the enterprise, but shall be determined only on the basis of that portion of the income of the enterprise that is attributable to the actual activity of the permanent establishment in respect of such sales or business. Specifically, in the case of contracts for the survey, supply, installation or construction of industrial, commercial or scientific equipment or premises, or of public works, when the enterprise has a permanent establishment, the profits attributable to such permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount of the contract, but shall be determined only on the basis of that part of the contract that is effectively carried out by the permanent establishment in the Contracting State where the permanent establishment is situated. The profits related to that part of the contract which is carried out by the head office of the enterprise shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.

VII. Ad Articles 7 and 14

Payments received as a consideration for technical services, including studies or surveys of a scientific, geological or technical nature, or for consultancy or supervisory services shall be deemed to be payments to which the provisions of Article 7 or Article 14 apply.

VIII. Ad Article 10

It is understood that in the case of the Netherlands, the term "dividends" includes income from profit-sharing bonds.

IX. Ad Articles 10, 11 and 12

Where tax has been levied at source in excess of the amount of tax chargeable under the provisions of Articles 10, 11 or 12, applications for the refund of the excess amount of tax have to be lodged with the competent authority of the State having levied the tax, within a period of three years after the expiration of the calendar year in which the tax has been levied.

X. Ad Articles 10 and 13

It is understood that income received in connection with the (partial) liquidation of a company or a purchase of own shares by a company is treated as income from shares and not as capital gains.

XI. Ad Article 11

Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of Article 11 interest paid in respect of a contract of financing or of delay in payment relating to the sale on credit of any merchandise or industrial, commercial or scientific equipment or to the construction of industrial, commercial or scientific installations as well as of public works shall be taxable only in the Contracting State of which the beneficial owner thereof is a resident.

XII. Ad Article 16

It is understood that the term "member of the board of directors" means in the case of the Netherlands, a "bestuurder" or a "commissaris". It is further understood that "bestuurder" or "commissaris" of a Netherlands company means persons, who are nominated as such by the general meeting of shareholders or by any other competent body of such company and are charged with the general management of the company and the supervision thereof, respectively.

XIII. Ad Article 18

Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of Article 18, the Netherlands may apply its national legislation with respect to the payments referred to therein, until the competent authority of Moldova informs the competent authority of the Netherlands that, under Moldovan legislation, Moldova can tax such payments.

XIV. Ad Article 23

It is understood that for the computation of the reduction mentioned in paragraph 3 of Article 23, the items of capital referred to in paragraph 1 of Article 22 shall be taken into account for the value thereof reduced by the value of the debts secured by mortgage on that capital and the items of capital referred to in paragraph 2 of Article 22 shall be taken into account for the value thereof reduced by the value of the debts pertaining to the permanent establishment or fixed base.

In Witness Whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done at Chisinau this 3rd day of July 2000, in duplicate, in the Netherlands, Moldovan and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Netherlands and Moldovan texts, the English text shall prevail.

For the Kingdom of the Netherlands:

J. J. VAN AARTSEN

For the Republic of Moldova:

TABACARU

[MOLDOVAN TEXT — TEXTE MOLDOVE]

C O N V E N Ţ I E

ÎN T R E

**REGATUL ȚĂRILOR DE JOS
ȘI
REPUBLICA MOLDOVA**

**PENTRU EVITAREA DUBLEI IMPUNERI ȘI
PREVENIREA EVAZIUNII FISCALE CU PRIVIRE
LA IMPOZITELE PE VENIT ȘI PE CAPITAL**

Regatul Țărilor de Jos și Republica Moldova, dorind să încheie o Convenție pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, au convenit după cum urmează :

CAPITOLUL I
DOMENIUL DE APLICARE AL CONVENȚIEI

Articolul 1
PERSOANE VIZATE

Prezenta Convenție se va aplica persoanelor care sînt rezidente ale unuia sau ale ambelor State Contractante.

Articolul 2
IMPOZITE VIZATE

1. Prezenta Convenție se va aplica impozitelor pe venit și pe capital, percepute în numele unui Stat Contractant sau subdiviziunilor sale politice sau autorităților locale, indiferent de modul în care sînt percepute.

2. Vor fi considerate impozite pe venit și pe capital, toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total, sau pe elementele de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe veniturile din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, impozitele pe suma totală a sîmbriilor sau salariilor plătite de întreprinderi, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se va aplica Convenția sînt în particular:

- a) în Țările de Jos:
- impozitul pe venit;
 - impozitul pe sîmbrii;
 - impozitul pe companii, inclusiv partea Guvernului în profitul net din exploatarea resurselor naturale, supusă impunerii în conformitate cu Mijwet 1810 (Legea privind exploatarea resurselor din 1810), cu privire la concesiunile stabilite din 1867 sau potrivit la Mijwet al Platoului Continental 1965 (Legea privind exploatarea Șelfului Continental din 1965);

- impozitul pe dividende;
- impozitul pe capital;
(în continuare “impozitul Țărilor de Jos”);

b) în Moldova:

- impozitul pe venit;
- impozitul pe proprietate;
(în continuare “ impozitul moldovenesc”).

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sînt stabilite după data semnării Convenției, în plus, sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale Statelor Contractante își vor notifica reciproc orice modificări importante survenite în legislațiile lor fiscale.

CAPITOLUL II DEFINIȚII

Articolul 3 DEFINIȚII GENERALE

I. În sensul prezentei Convenții, în măsură în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) termenul “un Stat Contractant” înseamnă Regatul Țărilor de Jos (Țările de Jos) sau Republica Moldova, după cum cere contextul; termenul “Statele Contractante” înseamnă Regatul Țărilor de Jos (Țările de Jos) și Republica Moldova;

b) termenul “Țările de Jos” înseamnă partea Regatului Țărilor de Jos care este situată în Europa, inclusiv marea ei teritorială și orice suprafață dincolo de marea teritorială ce se află pe teritoriul Țărilor de Jos și în conformitate cu legislația internațională exercită jurisdicția sau drepturile suverane cu privire la țărmul maritim, subsolul lui, apele teritoriale și resursele lor naturale;

c) termenul “Moldova” înseamnă Republica Moldova și folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul Moldovei, inclusiv apele interne și spațiul aerian, asupra cărora Republica Moldova își exercită drepturile sale suverane la explorarea și exploatarea resurselor naturale, conform normelor dreptului internațional;

d) termenul “persoană” include o persoană fizică, o companie și orice altă asociere de persoane;

e) termenul “companie” înseamnă orice asociere corporativă, orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca o asociere corporativă în scopul impozitării;

f) expresiile “întreprindere a unui Stat Contractant” și “întreprindere a celuilalt Stat Contractant” înseamnă, respectiv, o întreprindere exploatată de un rezident al unui Stat Contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt Stat Contractant;

g) expresia “trafic internațional” înseamnă orice transport efectuat cu o navă maritimă sau aeriană exploatată de o întreprindere care își are locul conducerii sale efective într-un Stat Contractant, cu excepția cazului, când nava maritimă sau aeriană este exploatată numai între locuri situate în celălalt Stat Contractant;

h) expresia “persoană națională” înseamnă:

(i) orice persoană fizică care are cetățenia unui Stat Contractant;

(ii) orice persoană juridică, societate sau asociație care a primit acest statut în baza legislației în vigoare a unui Stat Contractant.

i) termenul “autoritate competentă” înseamnă:

(i) în Țările de Jos, Ministrul Finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în Moldova, Ministrul Finanțelor sau reprezentantul său autorizat.

2. În ce privește aplicarea Convenției la o anumită perioadă de timp de un Stat Contractant, orice termen, care nu este definit în ea va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are la acea perioadă de timp în cadrul legislației acestui Stat cu privire la impozitele la care Convenția se aplică; orice înțeles potrivit legislației fiscale a acestui Stat prevalează asupra sensului dat termenului potrivit altor legi a acestui Stat.

Articolul 4 REZIDENT

1. În sensul prezentei Convenții, expresia “rezident al unui Stat Contractant” înseamnă orice persoană, care potrivit legislației acestui Stat, este supusă impunerii conform domiciliului său, reședinței, locului conducerii sau oricărui alt criteriu de natură similară și de asemenea, include însuși acest Stat, orice subdiviziune politică sau autoritate locală a acestuia. Totuși, acest termen nu include orice persoană care este supusă impozitării în acest Stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse aflate în acest Stat sau deține capital situat acolo.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1 o persoană fizică este rezidentă a ambelor State Contractante, atunci statutul său va fi determinat după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a Statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele State, va fi considerată rezidentă a Statului cu care legăturile sale personale și economice sînt mai strînse (centrul interesei:or vitale);

b) dacă Statul, în care această persoană are centrul intereselor sale vitale, nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul din State, atunci ea va fi considerată rezidentă a Statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele State sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă a Statului a cărui cetățenie o are;

d) dacă această persoană are cetățenia ambelor State sau a nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale Statelor Contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decît o persoană fizică, este rezidentă a ambelor State Contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă a Statului în care e situat locul conducerii sale efective.

Articolul 5 REPREZENTANȚĂ PERMANENTĂ

1. În sensul prezentei Convenții, expresia “reprezentanță permanentă” înseamnă un loc fix de afaceri prin care o întreprindere își exercită în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia “reprezentanță permanentă” include îndeosebi:

- a) un loc de conducere;
- b) o sucursală;
- c) un birou;
- d) o uzină;
- e) un atelier, și
- f) o mină, o sondă petrolieră sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. a) Un șantier de construcție, un proiect de construcție sau instalare, sau asamblare, sau activități de supraveghere în legătură cu cele menționate și care sînt exercitate la acest șantier sau proiect, constituie reprezentanță permanentă, dar numai cînd continuă pentru o perioadă mai mare de douăsprezece luni.

b) Prestarea serviciilor, inclusiv serviciile consultative, de către o întreprindere prin intermediul angajaților sau altui personal angajat de întreprindere în acest scop, constituie o reprezentanță permanentă, dar numai cînd activitățile de această natură (pentru un proiect asemănător sau similar) continuă în interiorul țării pentru o perioadă sau perioade ce depășesc douăsprezece luni.

4. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, expresia "reprezentanță permanentă" va fi considerată că nu include:

a) folosirea de instalații exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii exclusiv în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul cumpărării de produse sau mărfuri sau colectării informației sau răspîndirii informației cu caracter de marketing, pregătitor sau auxiliar pentru întreprindere;

e) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul efectuării pentru întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

f) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele de la a) la e), cu condiția că întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, cînd o persoană - alta decît un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 6 - exercită activitate în numele unei întreprinderi, are și, ca regulă exercită în Statul Contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, această întreprindere va fi considerată ca avînd o reprezentanță permanentă în acest Stat, referitor la orice activitate efectuată de această persoană pentru întreprindere, cu excepția cazului, cînd activitatea acestei persoane este limitată de cele menționate în paragraful 4, care fiind exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu transformă acest loc fix de afaceri într-o reprezentanță permanentă, potrivit prevederilor acestui paragraf.

6. O întreprindere nu va fi considerată că are o reprezentanță permanentă într-un Stat Contractant, numai prin faptul, că aceasta exercită activitate de afaceri în acest Stat printr-un broker, agent

comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția că aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul, că o companie care este rezidentă a unui Stat Contractant controlează sau este controlată de o companie care este rezidentă a celuilalt Stat Contractant sau care exercită activitate de afaceri în acel celălalt Stat (printr-o reprezentanță permanentă sau în alt mod), nu este suficient pentru a face una din aceste companii o reprezentanță permanentă a celeilalte.

CAPITOLUL III **IMPOZITAREA VENITULUI**

Articolul 6 **VENITUL DIN PROPRIETĂȚI IMOBILIARE**

1. Veniturile realizate de rezidentul unui Stat Contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv venitul din agricultură sau din exploatarea forestiere) situate în celălalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Termenul "proprietăți imobiliare" va avea înțelesul care este atribuit de legislația Statului Contractant în care proprietățile în cauză sînt situate. Termenul va include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea forestiere, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietății imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau dreptul la exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și altor resurse naturale; navele maritime, fluviale și aeriene nu vor fi considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica veniturilor obținute din utilizarea directă, din darea în arendă sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se vor aplica, de asemenea, veniturilor din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare folosite pentru prestarea serviciilor personale independente.

Articolul 7
PROFITURI DIN ACTIVITĂȚI DE AFACERI

1. Profiturile unei întreprinderi a unui Stat Contractant vor fi impuse numai în acest Stat, în afară de cazul, când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt Stat, dar numai partea atribuibilă acelei reprezentanțe permanente.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui Stat Contractant exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, atunci se atribuie în fiecare Stat Contractant, acelei reprezentanțe permanente, profiturile care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratind cu toată independența cu întreprinderea a cărei reprezentanță permanentă este.

3. La determinarea profiturilor unei reprezentanțe permanente vor fi admise la scădere cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile reprezentanței permanente, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul, că s-au efectuat în Statul în care se află situată reprezentanța permanentă sau în altă parte. Totuși, nu se admit la scădere sumele achitate de reprezentanța permanentă (altele decât pentru acoperirea cheltuielilor reale) oficiului central al întreprinderii sau oricărui alte oficii, în calitate de royalty, taxe sau alte plăți similare, pentru folosirea brevetelor sau altor drepturi, sau prin plata comisioanelor pentru prestarea unor servicii specifice sau de management, sau, cu excepția unei instituții bancare, în calitate de plată a dobânzilor aferente sumei date cu împrumut acelei reprezentanțe permanente.

4. În măsura în care într-un Stat Contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unei reprezentanțe permanente să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu va împiedica acest Stat Contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartitia obișnuită; metoda de repartiție adoptată va fi, totuși, aceea prin care rezultatul va fi în conformitate cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se va atribui unei reprezentanțe permanente numai pentru faptul, că această reprezentanță permanentă cumpără produse sau mărfuri pentru întreprinderea a cărei reprezentanță permanentă este.

6. În sensul paragrafelor precedente, profiturile care se atribuie reprezentanței permanente vor fi determinate în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul, când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sînt tratate separat în alte articole ale prezentei Convenții, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile prezentului articol.

Articolul 8 TRANSPORTUL NAVAL ȘI AERIAN

1. Profiturile, obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor maritime sau aeronavelor vor fi impuse numai în Statul Contractant în care este situat locul conducerii efective al întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective al unei întreprinderi navale este situat la bordul unei nave maritime, atunci va fi considerat situat în Statul Contractant în care se află portul de înregistrare al navei, sau, dacă nu există un asemenea port de înregistrare, în Statul Contractant al cărui rezident este operatorul navei.

3. În scopul acestui articol, profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor maritime și aeronavelor includ:

a) profiturile obținute din darea în arendă a navelor maritime și aeronavelor exploatate în trafic internațional; și

b) profiturile obținute din folosirea, menținerea sau darea în arendă a containerelor (inclusiv trailerile și utilajul de însoțire pentru containerele de transportare) folosite pentru transportarea produselor sau mărfurilor, cu condiția că așa profituri din darea în arendă sau din folosire, menținere sau închiriere, în dependență de caz, sînt incidentale profiturilor descrise în paragraful 1.

4. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

Articolul 9 ÎNTRERINDERI ASOCIATE

1. Cînd:

a) o întreprindere a unui Stat Contractant participă, direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celuiilalt Stat Contractant, sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui Stat Contractant și a unei întreprinderi a celuiilalt Stat Contractant, și fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sînt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci orice profituri, care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una din întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impozitate în consecință. Totuși, se recunoaște faptul, că întreprinderile asociate au încheiat acorduri de tipul celor care repartizează cheltuielile sau acorduri generale privind servicii, pentru sau bazate pe alocațiile pentru cheltuieli executive, de administrare generale, cheltuieli tehnice și comerciale, cheltuieli pentru cercetări științifice și dezvoltare și alte cheltuieli similare, nu este în sine o condiție, menționată în propoziția precedentă.

2. Cînd un Stat Contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținînd acestui Stat și impune, în consecință, profiturile asupra cărora o întreprindere a celuiilalt Stat Contractant a fost supusă impozitării în acel celălalt Stat și profiturile astfel incluse sînt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului Stat menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci celălalt Stat va proceda la o modificare corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea unor astfel de modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții și în caz de necesitate autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor consulta reciproc.

Articolul 10 DIVIDENDE

1. Dividendele plătite de o companie care este rezidentă a unui Stat Contractant unui rezident al celuilalt Stat Contractant pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant în care este rezidentă compania plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este un rezident al celuilalt Stat Contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 5 la sută din suma brută a dividendelor în cazul, când beneficiarul efectiv este o companie (alta decât o întovărășire) care deține direct cel puțin 25 la sută din capitalul companiei plătitoare de dividende;

b) 15 la sută din suma brută a dividendelor în toate celelalte cazuri.

3. Independent de prevederile paragrafului 1 și 2, dividendele plătite de o companie care este rezidentă a unui Stat Contractant unui rezident al celuilalt Stat Contractant vor fi impuse numai în celălalt Stat Contractant, dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este o companie (alta decât o societate):

a) care deține direct cel puțin 50 la sută din capitalul companiei plătitoare de dividende și cu condiția, că va investi cel puțin 300.000 dolari SUA sau echivalentul lor în valuta națională a Statelor Contractante care deja a fost introdusă în capitalul companiei plătitoare de dividende, sau

b) a căror investire în capitalul companiei plătitoare de dividende este garantată sau asigurată de Guvernul celuilalt Stat Contractant, de Banca Centrală a celuilalt Stat Contractant sau orice agenție sau organizație (inclusiv o instituție financiară) deținută sau controlată de acest Guvern.

4. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a paragrafelor 2 și 3.

5. Prevederile paragrafelor 2 și 3 nu vor afecta impunerea companiei în ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

6. Termenul "dividende" folosit în acest articol înseamnă veniturile provenite din acțiuni, din acțiuni sau din drepturile de folosință, din părți miniere, din părți de fondator sau alte drepturi care nu sînt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte drepturi corporative care sînt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni, de către legislația Statului în care este rezidentă compania distribuitoare a dividendelor.

7. Prevederile paragrafelor 1, 2 și 3 nu se vor aplica dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezidentul unui Stat Contractant exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant în care compania plătitoare de dividende este rezidentă, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau desfășoară în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sînt plătite este efectiv legat de o asemenea reprezentanță permanentă sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14, după caz.

8. Cînd o companie rezidentă a unui Stat Contractant realizează profituri sau venituri din celălalt Stat Contractant, acel celălalt Stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de companie, cu excepția cazului, cînd asemenea dividende sînt plătite unui rezident al celui celălalt Stat sau cînd deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sînt plătite este efectiv legată de o reprezentanță permanentă sau o bază fixă situată în acel celălalt Stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale companiei unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri sau venituri provenind din acel celălalt Stat.

Articolul 11 **DOBÎNZI**

1. Dobînzile provenind dintr-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celui celălalt Stat Contractant pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste dobînzii pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant din care provin și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă

beneficiarul efectiv al dobânzilor este un rezident al celui alt Stat Contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5 la sută din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile ce provin în unul din Statele Contractante și plătite rezidentului al celui alt Stat Contractant care este beneficiarul efectiv al acestora vor fi impuse numai în acel celălalt Stat Contractant dacă plătitorul sau primitorul dobânzilor este însuși acest Stat Contractant, un organ oficial, o subdiviziune politică, o autoritate locală a acestuia sau Bancă Centrală a Statului Contractant, sau dobânzile sînt plătite pentru un împrumut care a fost aprobat de Guvernul Statului Contractant al cărui rezident este plătitorul sau care a fost garantat sau asigurat de Guvernul Statului Contractant, Banca Centrală a Statului Contractant, sau orice agenție sau organizație (inclusiv o instituție financiară) deținută sau controlată de Guvernul unui Stat Contractant.

4. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili prin comun acord modul de aplicare a paragrafelor 2 și 3 ale acestui articol.

5. Termenul "dobînzi" astfel cum este folosit în acest articol înseamnă venituri din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului, și în special, venituri din hîrtii de valoare guvernamentale și venituri din titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea hîrtii de valoare, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întîrziere nu sînt considerate dobînzi în sensul acestui articol.

6. Prevederile paragrafului 1, 2 și 3 nu se vor aplica, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant, din care provin dobânzile, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, și creanța în legătură cu care se plătesc dobânzile este efectiv legată de o asemenea reprezentanță permanentă sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14, după caz.

7. Dobânzile se consideră, că provin dintr-un Stat Contractant, cînd plătitorul este un rezident al acestui Stat. Totuși, cînd plătitorul dobînzilor, fie că este sau nu rezident al unui Stat Contractant are într-un Stat Contractant o reprezentanță permanentă sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobînzi, și aceste dobînzi se suportă de acea reprezentanță permanentă sau bază fixă, atunci aceste dobînzi vor fi considerate că provin din Statul în care este situată reprezentanța permanentă sau baza fixă.

8. Cînd datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobînzilor ținînd cont de creanța pentru care sînt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile acestui articol se vor aplica numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va fi impusă potrivit legislației fiecărui Stat Contractant, ținînd cont de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 12

ROYALTY

1. Royalty provenind dintr-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celuilalt Stat Contractant pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste royalty, de asemenea, pot fi impuse în Statul Contractant din care provin și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă destinatarul este beneficiarul efectiv al royalty, impozitul astfel stabilit nu va depăși 2 la sută din suma brută a royalty. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limite.

3. Termenul "royalty" folosit în acest articol înseamnă plăți de orice natură primite pentru folosirea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu, pentru folosirea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra programelor de computer sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă beneficiarul efectiv al royalty, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant din care provin royalty, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc royalty sînt efectiv legate de o asemenea reprezentanță permanentă sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14, după caz.

5. Royalty vor fi considerate, că provin dintr-un Stat Contractant, cînd plătitorul este însuși acest Stat, o subdiviziune politică, o autoritate locală sau un rezident al acestui Stat. Totuși, cînd plătitorul royalty, fie că este sau nu rezident al unui Stat Contractant, are într-un Stat Contractant o reprezentanță permanentă sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti royalty, și aceste royalty sînt suportate de o asemenea reprezentanță permanentă sau bază fixă, atunci aceste royalty sînt considerate ca provenind din Statul în care este situată reprezentanța permanentă sau baza fixă.

6. Cînd, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma royalty ce țin de utilizarea, dreptul sau informația pentru care sînt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile acestui articol se vor aplica numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plășilor va fi impusă potrivit legislației fiecărui Stat Contractant, ținînd seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 13 VENITURI DE CAPITAL

1. Veniturile obținute de un rezident al unui Stat Contractant din înstrăinarea proprietății imobiliare, astfel cum este definită la articolul 6 și situată în celălalt Stat Contractant pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Veniturile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare făcînd parte din activul unei reprezentanțe permanente pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant sau a proprietății mobiliare ținînd de o bază fixă de care dispune rezidentul unui Stat Contractant în celălalt Stat Contractant pentru prestarea serviciilor personale independente, inclusiv cîștigurile

provenind din înstrăinarea unei asemenea reprezentanțe permanente (singură sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

3. Veniturile obținute din înstrăinarea navelor maritime sau aeriene exploatare în trafic internațional sau a proprietății mobiliare ce ține de exploatarea acestor nave maritime sau aeriene, vor fi impozabile numai în Statul Contractant în care este situat locul conducerii efective al întreprinderii. În sensul acestui paragraf se vor aplica prevederile paragrafului 2 al articolului 8.

4. Veniturile obținute din înstrăinarea oricărei proprietăți, alta decât cea la care se face referire în paragrafele 1, 2 și 3 vor fi impuse numai în Statul Contractant în care e rezidentă persoana care înstrăinează.

5. Prevederile paragrafului 4 nu vor afecta dreptul fiecăruia din Statele Contractante de a impune potrivit legislației proprii, câștigurile din înstrăinarea acțiunilor sau drepturilor de folosință a companiei, capitalul căreia este pe deplin sau parțial împărțit în părți și care potrivit legislației acestui Stat este rezidentă a acestui Stat, obținute de o persoană fizică care este rezidentă a celuilalt Stat Contractant și a fost rezidentă a primului Stat menționat pe parcursul ultimilor zece ani înainte de înstrăinarea acțiunilor sau drepturilor de folosință.

Articolul 14 **SERVICII PERSONALE INDEPENDENTE**

1. Veniturile obținute de o persoană fizică rezidentă a unui Stat Contractant din exercitarea serviciilor profesionale sau a altor activități cu caracter independent vor fi impuse numai în acest Stat, în afară de cazul, când dispune în mod obișnuit, în celălalt Stat Contractant de o bază fixă aflată regulat la dispoziția sa pentru exercitarea activităților sale. Dacă dispune de o astfel de bază fixă, veniturile pot fi impuse în celălalt Stat Contractant, dar numai partea care se atribuie acelei baze fixe.

2. Termenul "servicii profesionale" cuprinde în special activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

Articolul 15
SERVICII PERSONALE DEPENDENTE

1. Sub rezerva prevederilor articolelor 16, 18 și 19, salariile, simbriile și alte remunerații similare obținute de rezidentul unui Stat Contractant pentru o activitate salariată vor fi impozabile numai în acest Stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt Stat Contractant. Dacă activitatea salariată este exercitată în acest mod, remunerațiile primite pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de rezidentul unui Stat Contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt Stat Contractant vor fi impuse numai în primul Stat menționat dacă:

a) primitorul este prezent în celălalt Stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 zile în orice perioadă de douăsprezece luni ce se începe sau se termină în anul fiscal respectiv, și

b) remunerațiile sînt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celuilalt Stat, și

c) remunerațiile nu sînt suportate de o reprezentanță permanentă sau de o bază fixă pe care cel care angajează le are în celălalt Stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile obținute de un rezident al unui Stat Contractant pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave maritime sau aeronave exploatată în trafic internațional, vor fi impuse numai în acest Stat.

Articolul 16
REMUNERAȚIILE DIRECTORILOR

Remunerațiile directorilor sau alte remunerații primite de un rezident al unui Stat Contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrare al unei companii care este rezidentă a celuilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

Articolul 17 ARTIȘTI ȘI SPORTIVI

1. Independent de prevederile articolelor 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui Stat Contractant în calitate de artist de estradă cum sînt artiștii de teatru, de film, de radio sau televiziune ori ca interpreți muzicali, sau ca sportivi, din activitatea lor personală desfășurată în celălalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Cînd veniturile în legătură cu activitățile personale exercitate de un artist de estradă sau un sportiv nu revin artistului de estradă sau sportivului ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile articolelor 7, 14 și 15 pot fi impuse în Statul Contractant în care sînt exercitate activitățile artistului de spectacol sau sportivului.

Articolul 18 PENSIILE, ANUITĂȚILE ȘI PLĂȚILE ASIGURĂRII SOCIALE

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al articolului 19, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui Stat Contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut și orice anuități vor fi impuse numai în acest Stat.

2. Totuși, cînd aceste remunerații nu sînt de o natură periodică și sînt plătite pentru o activitate salariată desfășurată în trecut în celălalt Stat Contractant, sau cînd în locul dreptului la anuitate este plătită o sumă globală, aceste remunerații sau această sumă globală poate fi impusă în Statul Contractant din care provin.

3. Pensiile și alte plăți efectuate în conformitate cu prevederile sistemului securității sociale al unui Stat Contractant unui rezident al celuilalt Stat Contractant pot fi impuse în primul Stat menționat.

4. Termenul "anuități" înseamnă o sumă stabilită, periodic plătită într-o perioadă de timp pe parcursul întregii vieți sau pe parcursul unei anumite perioade de timp determinate sau determinabile conform obligației de a efectua plăți în schimbul unei compensări adecvate și depline în expresie bănească.

Articolul 19 FUNȚII GUVERNAMENTALE

1. a) Salariile, sîmbriile și alte remunerații similare, altele decît pensia, plătite de un Stat Contractant, de o subdiviziune politică sau de o autoritate locală a acestuia, unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui Stat, subdiviziunii politice sau autorității locale pot fi impuse în acest Stat.

b) Totuși, aceste salarii, sîmbrii și alte remunerații similare vor fi impozabile numai în celălalt Stat Contractant, dacă serviciile sînt prestate în acel Stat și persoana fizică este un rezident a acelu Stat, care:

- (i) are cetățenia acelu Stat; sau
- (ii) nu a devenit rezidentă a acelu Stat, numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensii plătite de, sau din fonduri create de un Stat Contractant, sau de o subdiviziune politică sau de o autoritate locală a acestuia, unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui Stat, sau subdiviziunii sau autorității, pot fi impuse în acest Stat;

b) Totuși, aceste pensii vor fi impozabile numai în celălalt Stat Contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și are cetățenia acelu Stat.

3. Prevederile articolelor 15, 16 și 18 se vor aplica salariilor, sîmbriilor și altor remunerații similare și pensiilor, pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri exercitată de un Stat Contractant, de o subdiviziune politică sau de o autoritate locală a acestuia.

Articolul 20 STUDENȚI

Plățile primite de un student sau un stagiar în scopul întreținerii, educării sau instruirii care este sau a fost imediat înainte de sosirea sa într-un Stat Contractant rezident al celuilalt Stat Contractant și care este prezent în primul Stat menționat exclusiv în scopul educării sau instruirii sale, nu vor fi impuse în acest Stat, cu condiția ca aceste plăți să fie primite din surse aflate în afara acestui Stat.

Articolul 21 **ALTE VENITURI**

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui Stat Contractant, independent de sursa de proveniență, care nu sînt tratate în articolele precedente ale prezentei Convenții vor fi impuse numai în acest Stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica asupra veniturilor, altele decît veniturile provenind din proprietăți imobiliare așa cum sînt definite în paragraful 2 al articolului 6, dacă destinatarul unor astfel de venituri, fiind rezidentul unui Stat Contractant desfășoară activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau exercită în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit sînt efectiv legate de o asemenea reprezentanță permanentă sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14, după caz.

CAPITOLUL IV **IMPUNEREA CAPITALULUI**

Articolul 22 **CAPITALUL**

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare, astfel cum este definit în articolul 6, deținut de un rezident al unui Stat Contractant și situat în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare, făcînd parte din activul unei reprezentanțe permanente pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant sau de proprietăți mobiliare aparținînd unei baze fixe ce se află la dispoziția unui rezident al unui Stat Contractant în celălalt Stat Contractant pentru prestarea serviciilor personale independente, poate fi impus în acel celălalt Stat.

3. Capitalul reprezentat de nave maritime și aeriene exploatare în trafic internațional și de proprietăți mobiliare ce țin de exploatarea unor asemenea nave maritime și aeriene, va fi impus numai în Statul Contractant în care este situat locul conducerii efective al întreprinderii. În sensul acestui paragraf se vor aplica prevederile paragrafului 2 al articolului 8.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui Stat Contractant vor fi impuse numai în acest Stat.

CAPITOLUL V
ELIMINAREA DUBLEI IMPUNERI

Articolul 23
ELIMINAREA DUBLEI IMPUNERI

1. În cazul impozitării rezidenților săi, Țările de Jos, pot include în metoda, pe baza căreia se petrece impunerea fiscală, elemente de venit sau de capital, care potrivit prevederilor prezentei Convenții, pot fi impuse în Moldova.

2. Totuși, când un rezident al Țărilor de Jos obține elemente de venit care, potrivit articolului 6, articolului 7, paragrafului 7 al articolului 10, paragrafului 5 al articolului 11, paragrafului 4 al articolului 12, paragrafelor 1 și 2 ale articolului 13, articolului 14, paragrafului 1 al articolului 15, paragrafului 3 al articolului 18, paragrafelor 1 (subparagraful a) și 2 (subparagraful a) ale articolului 19 și paragraful 2 al articolului 21 a prezentei Convenții pot fi impuse în Moldova și sînt incluse în baza la care se referă paragraful 1, Țările de Jos vor scuti aceste elemente de venit în urma efectuării unei reduceri a impozitului său. Această reducere se va calcula în conformitate cu prevederile legislației Țărilor de Jos privind evitarea dublei impuneri. În acest sens, elementele de venit vor fi considerate incluse în suma totală a elementelor de venit care sînt scutite de impozitul Țărilor de Jos potrivit acestor prevederi.

3. În acest context, Țările de Jos vor permite o deducere din impozitul Țărilor de Jos calculat pentru elementele de venit sau de capital care potrivit paragrafului 2 al articolului 10, paragraful 2 al articolului 11, paragraful 2 al articolului 12, paragrafului 5 al articolului 13, articolului 16, articolului 17, paragraful 2 al articolului 18 și paragrafelor 1 și 2 ale articolului 22 ale prezentei Convenții pot fi impuse în Moldova, în măsura în care aceste elemente sînt incluse în metoda la care se referă paragraful 1. Suma acestei deduceri va fi egală cu impozitul plătit în Moldova pe aceste elemente de venit sau capital, dar nu poate depăși suma reducerii care ar fi permisă dacă elementele de venit sau de capital astfel incluse ar fi fost unicele elemente de venit sau de capital care sînt scutite de impozitul Țărilor de Jos potrivit prevederilor legislației Țărilor de Jos pentru evitarea dublei impuneri.

4. Independent de prevederile paragrafului 2, Țările de Jos vor permite o deducere din impozitul Țărilor de Jos a impozitului plătit în Moldova pe elementele de venit, care potrivit articolului 7, paragrafului 7 al articolului 10, paragrafului 5 al articolului 11, paragrafului 4 al articolului 12, articolului 14 și paragrafului 2 al articolului 21 ale prezentei Convenții poate fi impus în Moldova, în măsura în care acele elemente se includ în metoda la care se referă paragraful 1, dacă, în măsura în care Țările de Jos, potrivit prevederilor legislației Țărilor de Jos pentru evitarea dublei impuneri va permite o deducere din impozitul Țărilor de Jos, a sumei impozitului impus în altă țară pe aceste elemente de venit. La calcularea acestei deduceri se vor aplica, respectiv, prevederile paragrafului 3 al acestui articol.

5. În Moldova dubla impunere se va elimina în felul următor:

a) Când un rezident al Moldovei obține venit sau deține capital, care conform prevederilor prezentei Convenții, poate fi impus în Țările de Jos, Moldova va permite:

(i) deducerea din impozitul pe venit al acestui rezident a sumei egale cu impozitul pe venit, plătită în Țările de Jos;

(ii) deducerea din impozitul pe capital al celui rezident a sumei egale cu impozitul pe capital, plătită în Țările de Jos.

Aceste deduceri, în orice caz, nu vor depăși partea impozitului pe venit sau pe capital, calculată pînă la deducere ce se referă venitului sau capitalului care poate fi impozitat în Țările de Jos, după caz.

b) În caz dacă conform oricărei prevederi a prezentei Convenții venitul realizat sau capitalul deținut de rezidentul Moldovei este scutit de impunere în Moldova, Moldova poate, totuși, la calcularea sumei impozitului pe venitul sau pe capitalul rămas al acestui rezident să țină cont de venitul sau de capitalul scutit.

CAPITOLUL VI
PREVEDERI SPECIALE

Articolul 24
ACTIVITĂȚI ÎN LARGUL MĂRII

1. Prevederile acestui articol se vor aplica independent de celelalte prevederi ale prezentei Convenții. Totuși, acest articol nu se va aplica când activitățile în largul mării ale unei persoane constituie pentru această persoană o reprezentanță permanentă, potrivit prevederilor articolului 5 sau o bază fixă, potrivit prevederilor articolului 14.

2. În acest articol expresia “activități în largul mării” înseamnă activitățile care sînt exercitate în largul mării în legătură cu explorarea sau exploatarea fundului mării, subsolului lui sau resurselor lor naturale situate într-un Stat Contractant.

3. O întreprindere a unui Stat Contractant care exercită activități în largul mării în celălalt Stat Contractant va fi considerată, potrivit prevederilor paragrafului 4 al acestui articol, că desfășoară activități de antreprenoriat în acel celălalt Stat printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, în afară de cazul, când activitățile în largul mării sînt exercitate în celălalt Stat pentru o perioadă sau perioade ce nu depășesc în total 30 zile în orice perioadă de douăsprezece luni.

În sensul acestui paragraf:

a) în cazul, când o întreprindere ce exercită activități în largul mării în celălalt Stat Contractant este asociată cu o altă întreprindere și această cealaltă întreprindere continuă, ca o parte a aceluiași proiect, aceleași activități în largul mării care sînt sau au fost deja exercitate de prima întreprindere menționată și activitățile sus-menționate exercitate de ambele întreprinderi, fiind sumate împreună, depășesc în total o perioadă de 30 zile, atunci fiecare întreprindere va fi considerată că exercită activități pentru o perioadă ce depășește 30 zile în orice perioadă de douăsprezece luni;

b) o întreprindere va fi considerată ca fiind asociată cu o altă întreprindere dacă una deține direct sau indirect cel puțin o treime din capitalul celeilalte întreprinderi sau dacă o persoană deține direct sau indirect cel puțin o treime din capitalul ambelor întreprinderi.

4. Totuși, în sensul paragrafului 3 al acestui articol expresia "activități în largul mării" va fi considerată, că nu include:

a) o activitate sau orice combinare a activităților menționate în paragraful 4 al articolului 5;

b) remorcarea sau ancorarea efectuată de nave maritime primar destinate acestui scop și orice alte activități exercitate de aceste nave maritime;

c) transportarea încărcăturilor sau personalului de nave maritime sau aeriene în trafic internațional.

5. Un rezident al unui Stat Contractant care exercită activități în largul mării în celălalt Stat Contractant, ce conțin servicii profesionale sau alte activități cu caracter independent, va fi considerat că exercită aceste activități printr-o bază fixă în celălalt Stat Contractant, dacă activitățile în largul mării durează pentru o perioadă continuă de 30 zile sau o depășește.

6. Salariile, simbriile și alte remunerări similare, obținute de un rezident al unui Stat Contractant pentru o activitate salariată legată de desfășurarea activităților în largul mării exercitate printr-o reprezentanță permanentă în celălalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat, cu condiția, că activitatea salariată este exercitată în largul mării în acel celălalt Stat.

7. Când probele documentare demonstrează, că impozitul care a fost plătit în Moldova pe elemente de venit care pot fi impuse în Moldova, potrivit articolului 7 și articolului 14 în legătură, respectiv cu paragraful 3 și paragraful 5 ale acestui articol, și paragraful 6 al acestui articol, Țările de Jos vor permite o reducere a impozitului său care va fi calculată în conformitate cu regulile prevăzute în paragraful 2 al articolului 23.

Articolul 25 NEDISCRIMINAREA

1. Persoanele naționale ale unui Stat Contractant nu vor fi supuse în celălalt Stat Contractant la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea sau obligația la care sînt sau pot fi supuse persoanele naționale ale aceluia celuilalt Stat

aflate în aceeași situație, în particular în privința reședinței. Independent de prevederile articolului 1, această prevedere se va aplica, de asemenea, persoanelor care nu sînt rezidente ale unuia sau ale ambelor State Contractante.

2. Persoanele fără cetățenie, rezidente ale unui Stat Contractant, nu vor fi supuse în nici unul din Statele Contractante oricăror impozitări sau oricăror obligațiuni legate de ea, diferite sau mai împovărătoare, decît impozitarea sau obligația, la care sînt supuse persoanele naționale ale acestor State în condiții similare.

3. Impunerea unei reprezentanțe permanente pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant, nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt Stat, decît impunerea stabilită întreprinderilor acelui celuilalt Stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligînd un Stat Contractant să acorde rezidenților celuilalt Stat Contractant nici o deducere, înlesnire și reducere cu titlu personal pe baza statutului civil sau obligațiilor familiare în ce privește impunerea, ce se pot acorda rezidenților săi.

4. Cu excepția cazului, cînd se aplică prevederile paragrafului 1 al articolului 9, paragrafului 7 al articolului 11 sau paragrafului 6 al articolului 12 dobînzile, royalty și alte plăți efectuate de o întreprindere a unui Stat Contractant unui rezident al celuilalt Stat Contractant, se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului Stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui Stat Contractant față de un rezident al celuilalt Stat Contractant, se vor deduce, în vederea determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și cînd ar fi fost contractate față de un rezident al primului Stat menționat.

5. Întreprinderile unui Stat Contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat în mod direct sau indirect, de unul sau mai mulți rezidenți ai celuilalt Stat Contractant, nu vor fi supuse în primul Stat menționat, nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decît impunerea și obligația la care sînt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului Stat menționat.

6. Independent de prevederile articolului 2, prevederile acestui articol se vor aplica impozitelor de orice gen și categorie.

Articolul 26 **PROCEDURA AMIABILĂ**

1. Când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele State Contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei Convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor State, să supună cazul său autorității competente a Statului Contractant a cărui rezidentă este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 ale articolului 25, aceluia Stat Contractant a cărui persoană națională este. Cazul trebuie prezentat în trei ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă că impunerea nu este în conformitate cu prevederile Convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare satisfăcătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt Stat Contractant, în vederea evitării unei impuneri care nu este în conformitate cu Convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a Statelor Contractante.

3. Autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării Convenției. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru evitarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de Convenție.

4. Autoritățile competente ale Statelor Contractante pot comunica direct între ele, inclusiv prin intermediul unei comisii mixte în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente.

5. Dacă orice dificultăți sau dubii ce apar la interpretarea sau la aplicarea Convenției nu pot fi rezolvate de autoritățile competente ale Statelor Contractante într-o procedură unui acord reciproc într-o perioadă de doi ani după ce a fost ridicată problema la care se referă paragrafele precedente ale acestui articol, la cererea unuia dintre Statele Contractante cazul poate fi înaintat la arbitraj, dar numai după efectuarea deplină a procedurilor paragrafelor 1 - 4 ale acestui articol și

cu asigurarea consimțământului contribuabilului sau contribuabililor în formă scrisă ce îi va obliga să îndeplinească deciziile arbitrajului. Deciziile arbitrajului în fiecare caz particular vor fi obligatorii pentru ambele State Contractante și pentru contribuabilul sau contribuabilii implicați în aceste cazuri.

Articolul 27 SCHIMB DE INFORMAȚII

1. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei Convenții sau ale legislației interne ale Statelor Contractante privitoare la impozitele vizate de Convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară Convenției. Schimbul de informații nu este limitat de articolul 1. Orice informație obținută de un Stat Contractant va fi tratată ca fiind secretă în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a aceluși Stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv la instanțe judecătorești și organe administrative) însărcinate cu stabilirea sau încasarea, aplicarea sau urmărirea sau soluționarea contestațiilor la procedurile de arbitraj cum e menționat în paragraful 5 al articolului 26 cu privire la impozitele care fac obiectul Convenției. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor impune în nici un caz autorităților competente ale unui Stat Contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației proprii și practicii administrative a acestui sau a celuilalt Stat Contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative obișnuite a acestui sau a celuilalt Stat Contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret de negoț, de afaceri, industrial, comercial sau profesional, sau un procedeu tehnologic sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

Articolul 28
MEMBRII MISIUNILOR DIPLOMATICE
ȘI POSTURILOR CONSULARE

Nimic în prezenta Convenție nu va afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice și posturilor consulare în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

Articolul 29
EXTINDEREA TERITORIALĂ

1. Acțiunea prezentei Convenții poate fi extinsă, fie în întregime sau cu unele modificări necesare, asupra uneia sau ambelor teritorii ale Antilelor Olandeze sau Arubei, dacă partea respectivă percepe impozite cu un caracter substanțial similar celor față de care se aplică Convenția. Orice asemenea extindere va intra în vigoare din această dată și va fi supusă unor asemenea modificări și condiții, inclusiv condițiile pentru denunțare, care pot fi specificate și convenite în note, al căror schimb se va efectua pe canale diplomatice.

2. În afară de cazul, când se va conveni altceva, denunțarea Convenției nu va denunța, în același timp, orice extindere a Convenției privitor la partea față de care a fost deja extinsă, potrivit acestui articol.

CAPITOLUL VII
PREVEDERI FINALE

Articolul 30
INTRAREA ÎN VIGOARE

Prezenta Convenție va intra în vigoare la a treizecea zi din ziua ultimei notificări pe canalele diplomatice despre îndeplinirea procedurilor interne necesare intrării în vigoare a prezentei Convenții și prevederile ei se vor aplica:

a) în ce privește impozitul reținut la sursă la venitul realizat la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care Convenția a intrat în vigoare;

b) în ce privește celelalte impozite pe venit și pe capital percepute pentru fiecare an fiscal sau perioade ce se încep la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care Convenția a intrat în vigoare.

Articolul 31 DENUNȚAREA

Prezenta Convenție va rămâne în vigoare până atunci, când unul din Statele Contractante nu o va denunța. Fiecare Stat Contractant poate denunța acțiunea Convenției pe canalele diplomatice, înaintînd o notă de denunțare scrisă, cu cel puțin șase luni pînă la finele oricărui an calendaristic ce se începe după expirarea a cinci ani de la data intrării în vigoare a Convenției.

În această situație, Convenția va înceta să aibă efect:

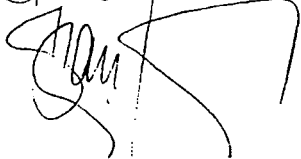
a) în ce privește impozitul reținut la sursă la venitul realizat la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare;

b) în ce privește celelalte impozite pe venit și pe capital, percepute pentru fiecare an fiscal sau perioade ce se încep la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

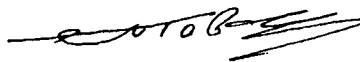
Drept care, subsemnații autorizați au semnat prezenta Convenție.

Întocmită la Chișinău la 3 Iulie, 2000
în dublu exemplar în limbile olandeză, moldovenească și engleză, toate trei texte fiind egal autentice. În cazul divergențelor de interpretare între textul olandez și moldovenesc, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Regatul Țărilor de Jos

Pentru Republica Moldova

PROTOCOL

La momentul semnării Convenției pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital încheiată între Republica Moldova și Regatul Țărilor de Jos, subsemnații au convenit că următoarele prevederi vor forma o parte integrală a Convenției.

I. Supliment la Articolul 2

S-a convenit, că în cazul Moldovei, termenul “capital” înseamnă proprietate.

II. Supliment la Articolele 3 și 8

S-a convenit, că la stabilirea “locului conducerii efective” cum e menționat în subparagraful g), paragraful 1 al articolului 3 și în paragraful 1 al articolului 8, vor fi luate în considerare așa circumstanțe ca, locul de unde compania este în timpul de față condusă și controlată, locul unde se desfășoară procesul de adoptare a deciziilor la nivel superior privind politicile esențiale pentru conducerea companiei, locul care joacă rolul principal în conducerea companiei din punct de vedere economic și funcțional și locul unde se păstrează cele mai importante cărți contabile.

III. Supliment la Articolul 4

1. O persoană fizică ce locuiește la bordul unei nave maritime fără domiciliu real în nici unul din Statele Contractante, va fi considerată rezidentă a Statului Contractant în care se află locul de baștină al navei.

2. S-a convenit, că un fond de pensii recunoscut ca atare într-un Stat Contractant și venitul căruia este scutit de impozit în acest Stat, va fi considerat rezident al acestui Stat. Drept fond de pensii recunoscut al unui Stat Contractant va fi considerat orice fond de pensii recunoscut și controlat în conformitate cu prevederile interne ale acestui Stat.

IV. Supliment la Articolul 5

În sensul subparagrafelor e) și f) ale paragrafului 4, s-a convenit că simpla facilitare a încheierii (inclusiv simpla semnare) contractelor, așa ca contractele cu privire la împrumuturi sau privind livrarea de produse sau mărfuri, va fi considerată ca activitate cu caracter pregătitor sau auxiliar.

V. Supliment la Articolele 5, 6, 7, 13 și 24

S-a convenit, că drepturile la explorarea și exploatarea resurselor naturale vor fi considerate proprietăți imobiliare situate în Statul Contractant căruia îi aparține jărmul maritim și subsolul și că aceste drepturi vor fi considerate că țin de proprietatea reprezentanței permanente în acest Stat. S-a convenit, că drepturile sus-menționate includ drepturi la cote părți în, sau beneficii de la activele produse de asemenea explorări sau exploatări.

VI. Supliment la Articolul 7

În ce privește prevederile paragrafelor 1 și 2 ale articolului 7, când o întreprindere a unui Stat Contractant realizează produse sau mărfuri sau exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, profiturile acestei reprezentanțe permanente nu vor fi determinate pe baza sumei totale primite de întreprindere, dar vor fi determinate numai pe baza acelei porțiuni de venit a întreprinderii care se atribuie activității reale a reprezentanței permanente cu privire la o asemenea vânzare sau activitate de afaceri. În cazul contractelor de supraveghere, aprovizionare, instalare sau construcție a unui echipament industrial, comercial sau științific sau clădiri, sau lucrări publice, când întreprinderea are o reprezentanță permanentă, profiturile care se atribuie acestei reprezentanțe permanente nu vor fi determinate pe baza sumei totale a contractului, dar vor fi determinate numai pe baza acelei părți a contractului care este îndeplinită de reprezentanța permanentă în Statul Contractant în care este situată reprezentanța permanentă. Profiturile ce se atribuie acelei părți a contractului care a fost obținută de oficiul central al întreprinderii vor fi impuse numai în Statul Contractant al cărui rezident este întreprinderea.

VII. Supliment la Articolele 7 și 14

Plățile primite pentru serviciile tehnice, inclusiv studierea sau inspectarea serviciilor de natură științifică, geologică sau tehnică sau pentru servicii consultative sau de supraveghere vor fi considerate plăți, cărora li se aplică prevederile articolului 7 sau articolului 14.

VIII. Supliment la Articolul 10

S-a convenit că în cazul Țărilor de Jos, termenul “dividende” include venituri din titluri de creanță.

IX. Supliment la Articolele 10, 11 și 12

În cazul când, suma impozitului reținut la sursă depășește suma impozitului stabilit potrivit prevederilor articolelor 10, 11 sau 12, cererile pentru rambursarea sumei impozitului depășit vor fi depuse la autoritățile competente ale Statului care au perceput impozitul, în termen de trei ani după expirarea anului calendaristic în care a avut loc impunerea.

X. Supliment la Articolele 10 și 13

S-a convenit, că venitul primit în legătură cu lichidarea (parțială) a unei companii sau procurarea acțiunilor sale de către o companie, este considerat ca venit din acțiuni și nu ca câștiguri de capital.

XI. Supliment la Articolul 11

Independent de prevederile paragrafului 2 al articolului 11, dobinzile plătite pentru un contract de finanțare sau de reținere a plăților legat de vânzarea sau creditarea mărfurilor sau a unui echipament industrial, comercial sau științific sau la asamblarea instalațiilor industriale, comerciale sau științifice precum și din fondurile publice, vor fi impuse numai în Statul Contractant al cărui rezident este beneficiarul efectiv.

XII. Supliment la Articolul 16

S-a convenit că expresia “membru al consiliului de administrare” înseamnă în cazul Țărilor de Jos, “bestuurder” sau “commissaris”. Se subînțelege că “bestuurder” sau “commissaris” într-o companie a Țărilor de Jos înseamnă persoanele, care au fost numite ca atare la adunarea generală a acționarilor sau de orice alt organ competent al acestei companii și care au ca sarcină conducerea generală a companiei și respectiv supravegherea acesteia.

XIII. Supliment la Articolul 18

Independent de prevederile paragrafului 1 al articolului 18, Țările de Jos pot aplica legislația națională cu privire la plățile la care se referă, pînă cînd autoritățile competente ale Moldovei vor informa autoritățile competente ale Țărilor de Jos că potrivit legislației Moldovei, Moldova poate impune aceste plăți.

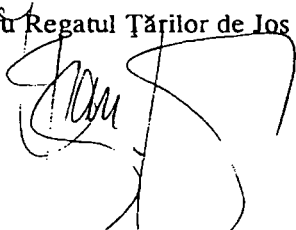
XIV. Supliment la Articolul 23

S-a convenit, că la calcularea reducerii menționate în paragraful 3 al articolului 23, elementele de capital la care se referă paragraful 1 al articolului 22 vor fi luate în considerație la valoarea acestora redusă de valoarea titlurilor însoțite de garanții ipotecare a acestui capital și elementele de capital la care se referă paragraful 2 al articolului 22, vor fi luate în considerație la valoarea acestora redusă de valoarea titlurilor ce sînt de reprezentanță permanentă sau baza fixă.

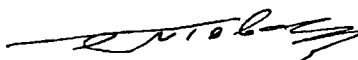
Drept care, subsemnații autorizați au semnat prezentul Protocol.

Întocmit la Chișinău la 3 Iulie, 2000 în dublu exemplar în limbile olandeză, moldovenească și engleză, toate trei texte fiind egal autentice. În cazul divergențelor de interpretare între textul olandez și moldovenesc, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Regatul Țărilor de Jos

Pentru Republica Moldova

[TRANSLATION - TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DES PAYS-BAS ET LA
RÉPUBLIQUE DE MOLDOVA TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE
IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE
D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Royaume des Pays-Bas et la République de Moldova,

Désireux de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune,

Sont convenus de ce qui suit :

CHAPITRE PREMIER. CHAMP D'APPLICATION DE LA CONVENTION

Article premier. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents de l'un ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu ou sur la fortune perçus pour le compte d'un État contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune tous les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts existants auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) Aux Pays-Bas :

- de inkomstenbelasting (impôt sur le revenu);

- de loonbelasting (impôt sur les salaires);

- de vennootschapsbelasting (impôt sur les sociétés), y compris le prélèvement de l'État sur les bénéfices nets de l'exploitation des ressources naturelles, effectué conformément au Mijnwet 1810 (loi de 1810 sur l'industrie minière) au titre des concessions délivrées depuis 1967 ou du Mijnwet Continentaal Plat 1965 (loi de 1965 sur l'exploitation minière du plateau continental néerlandais);

- de dividendbelasting (impôt sur les dividendes);

- de vermogenbelasting (impôt sur la fortune);

(ci-après dénommés "l'impôt néerlandais");

b) En République de Moldova :

- l'impôt sur le revenu des entreprises;
 - l'impôt sur le revenu des personnes physiques;
 - l'impôt sur les biens immobiliers;
- (ci-après dénommés "l'impôt moldove").

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou les remplaceraient. Les autorités compétentes des États contractants se communiquent les modifications apportées à leurs législations fiscales respectives.

CHAPITRE II. DÉFINITIONS

Article 3. Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) L'expression "un État contractant" désigne le Royaume des Pays-Bas (les Pays-Bas) ou la République de Moldova (Moldova), en fonction du contexte; l'expression "États contractants" désigne le Royaume des Pays-Bas (les Pays-Bs) et la République de Moldova (Moldova);

b) L'expression "les Pays-Bas" s'entend de la partie du Royaume des Pays-Bas située en Europe, y compris sa mer territoriale ainsi que les autres zones au-delà de la mer territoriale sur lesquelles les Pays-Bas, conformément au droit international, exercent leur juridiction ou leurs droits souverains en ce qui concerne le fond de la mer, son sous-sol et ses eaux surjacentes, ainsi que leurs ressources naturelles;

c) Le terme "Moldova" désigne la République de Moldova et, lorsqu'il est employé dans son sens géographique, comprend le territoire de Moldova, y compris ses eaux intérieures et son espace aérien sur lesquels la République de Moldova exerce ses droits en matière de prospection et d'exploitation des ressources naturelles, conformément aux normes du droit international;

d) Le terme "personne" s'entend d'une personne physique, d'une société et de tout autre groupement de personnes;

e) Le terme "société" désigne toute personne morale ou toute entité considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;

f) Les expressions "entreprise d'un État contractant" et "entreprise de l'autre État contractant" désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;

g) L'expression "trafic international" s'entend de tout transport effectué sur un navire ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un État contractant, sauf dans le cas où le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre État contractant;

h) Le terme "ressortissant" désigne :

- i) Une personne physique possédant la nationalité d'un État contractant;
 - ii) Une personne morale, un groupement de personnes ou une association dont le statut en tant que tel est régi par la législation en vigueur dans un État contractant;
- i) L'expression "autorité compétente" désigne :
- i) Pour les Pays-Bas, le Ministre des finances ou son représentant dûment autorisé;
 - ii) Pour la Moldova, le Ministre des finances ou son représentant dûment autorisé.
2. Pour l'application de la présente Convention par un État contractant, toute expression qui n'y est pas définie a le sens que lui attribue le droit de cet État relatif aux impôts auxquels s'applique la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4. Résident

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "résident d'un État contractant" désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet État en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue, et comprend également cet État, toute subdivision politique ou collectivité locale dudit État. L'expression ne comprend cependant pas toute personne qui n'est imposable dans cet État qu'au titre des revenus dont la source ou la fortune est située dans cet État.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne est considérée comme un résident de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est considérée comme un résident de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'État où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États, elle est considérée comme un résident de l'État où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'État dont elle possède la nationalité;

d) Si cette personne possède la nationalité des deux États ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, elle est considérée comme un résident uniquement de l'État où son siège de direction effective est situé.

Article 5. Établissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" comprend notamment :

- a) Un siège de direction;
- b) Une succursale;
- c) Un bureau;
- d) Une usine;
- e) Un atelier;
- f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3 a) Un chantier de construction, d'installation ou de montage, ou des activités de supervision relatives à ces projets ou chantiers, constituent un établissement stable s'ils ont une durée de plus de douze mois.

b) La fourniture de services, y compris les services de consultant, par une entreprise de l'un des États contractants agissant par l'intermédiaire de salariés ou d'autres personnels engagés par l'entreprise à cette fin, constitue un établissement stable seulement si les activités de cette nature se poursuivent (pour le même projet ou un projet connexe) dans le pays pour une période ou des périodes totalisant plus de douze mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable" :

a) S'il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Si des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) Si des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) Si une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises, de recueillir des informations pour l'entreprise ou de diffuser des informations ou d'exercer, pour l'entreprise toute autre activité de caractère provisoire ou auxiliaire en vue de la commercialisation;

e) Si une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) Si une installation fixe est utilisée aux seules fins de l'exercice combiné des activités mentionnées aux alinéas a) à e), dans la mesure où l'ensemble des activités de l'installation fixe d'affaires qui en résulte est de caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne - autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 - agit dans un État contractant au nom d'une entreprise de l'autre État contractant, et qu'elle y dispose et y exer-

ce habituellement le pouvoir de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans ledit État pour toutes activités exercées pour elle par cette personne, à moins que les activités de ladite personne ne se limitent à celles visées au paragraphe 4 et qui, exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne feraient pas de cette installation un établissement stable au sens des dispositions dudit paragraphe.

6. Une entreprise d'un État contractant n'est pas réputée avoir un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant si ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable au autrement) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

CHAPITRE III. IMPOSITION DES REVENUS

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tout cas les accessoires, le cheptel et le matériel des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit commun concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité de cette façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque État contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses engagées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi engagés, que ce soit dans l'État où est situé cet établissement stable, ou ailleurs. Toutefois, aucune déduction n'est admise pour les sommes qui seraient, le cas échéant, versées (à d'autres titres que le remboursement de frais encourus) par l'établissement stable au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ces bureaux, comme redevances, honoraires ou autres paiements similaires, pour l'usage de brevets ou d'autres droits, ou commissions, pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêt sur des sommes prêtées à l'établissement stable.

4. S'il est d'usage, dans un État contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet État contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputable à un établissement stable du seul fait de l'achat par cet établissement de biens ou de marchandises pour le compte de l'entreprise dont il est un établissement stable.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits articles prévalent sur celles du présent article.

Article 8. Transport maritime et aérien

1. Les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'État où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

2. Si le siège de direction effective d'une entreprise de transport maritime se trouve à bord d'un navire, ce siège est alors considéré comme situé dans l'État contractant où se trouve le port d'attache de ce navire ou, à défaut de port d'attache, dans l'État contractant dont l'exploitant du navire est un résident.

3. Aux fins du présent article, les bénéfices provenant de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international comprennent les bénéfices résultant :

a) Des bénéfices tirés de la location coque nue de bateaux et d'aéronefs s'ils sont exploités en trafic international;

b) De l'utilisation, de l'entretien ou de la location de conteneurs (y compris les remorques et autres engins servant au transport des conteneurs) utilisés pour le transport de marchandises,

lorsque les bénéfices tirés de la location ou de l'utilisation, l'entretien ou la location, selon le cas, sont accessoires aux bénéfices décrits au paragraphe 1.

4. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent également aux bénéfices tirés de la participation à un pool, à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque :

a) Une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant, ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont liées, dans leurs relations commerciales ou financières, par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence. Il est toutefois entendu que le fait que des entreprises associées aient conclu des arrangements tels que des arrangements sur le partage des coûts ou des accords de services généraux pour l'allocation de dépenses de direction, d'administration générale, de nature technique et commerciale, des dépenses de recherche et de développement et autres dépenses analogues, ne constitue pas une condition dans le sens de la phrase précédente.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État - et impose en conséquence - des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et les autorités compétentes des États contractants se consultent, le cas échéant.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet État; mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'un partenariat) qui détient directement ou indirectement au moins 25 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 15 pour cent du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant ne sont imposables que dans l'autre État contractant, si le bénéficiaire effectif des dividendes est une société (autre qu'un partenariat) :

a) Qui détient directement 50 pour cent au moins du capital de la société qui paie les dividendes et sous réserve qu'un investissement de 300 000 dollars des États-Unis au moins ou l'équivalent dans la monnaie nationale des États contractants ait été effectué dans le capital de la société qui paie les dividendes, ou

b) Dont les investissements dans le capital de la société qui paie les dividendes sont garantis ou assurés par le gouvernement de l'autre État contractant, la Banque centrale de l'autre État contractant ou tout organisme ou administration (y compris une institution financière) détenu ou contrôlé par ledit gouvernement.

4. Les autorités compétentes des États contractants règlent d'un commun accord le mode d'application des paragraphes 2 et 3.

5. Les dispositions des paragraphes 2 et 3 n'affectent pas l'imposition de la société en ce qui concerne les bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

6. Le terme "dividendes", employé dans le présent article, désigne les revenus provenant d'actions, actions ou droits de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires à l'exception de créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est un résident.

7. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent que si le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, mène des activités économiques dans l'autre État dont la société qui paie les dividendes est un résident, par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou exerce dans ledit autre État une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice de dividendes se rattache effectivement audit établissement stable ou à ladite base fixe. Dans ce cas, les dispositions des articles 7 ou 14, selon le cas, sont applicables.

8. Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident dudit autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situé dans cet autre État, ni prélever aucun impôt au titre de l'imposition des bénéfices non distribués sur les bénéfices.

ces non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces intérêts peuvent aussi être imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre État contractant, l'impôt exigible ne peut excéder 5 pour cent du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts provenant de l'un des États contractants et versés à un résident de l'autre État contractant qui en est le bénéficiaire effectif ne sont imposables que dans ledit autre État contractant si le débiteur ou le bénéficiaire des intérêts est l'État contractant lui-même, un organe officiel, une subdivision politique ou une collectivité locale de cet État, ou la Banque centrale d'un État contractant, ou les intérêts sont payés au titre d'un prêt qui a été approuvé par le gouvernement de l'État contractant dont le débiteur des intérêts est un résident ou qui a été garanti ou assuré par le gouvernement d'un État contractant, la Banque centrale d'un État contractant, ou tout organisme ou administration (y compris une institution financière) détenu ou contrôlé par le gouvernement d'un État contractant.

4. Les autorités compétentes des États contractants règlent, d'un commun accord, le mode d'application des paragraphes 2 et 3 du présent article.

5. Le terme "intérêts" employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalisations pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

6. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts une activité économique par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

7. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident dudit État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base fixe est situé.

8. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tiers, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le dé-

biteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans ledit autre État.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation dudit État; mais si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 2 pour cent du montant brut des redevances. Les autorités compétentes des États contractants règlent, d'un commun accord, le mode d'application de cette limitation.

3. Le terme "redevances" employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature reçues pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage du droit d'auteur dans un programme d'ordinateur, ou pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances, une activité économique par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 sont applicables selon qu'il convient.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est cet État lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe pour lequel l'engagement donnant lieu aux redevances a été contracté et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base fixe est situé.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tiers, le montant des redevances, compte tenu de l'utilisation, du droit ou de l'information pour lequel elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris les gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international, ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne sont imposables que dans l'État contractant dont le siège de direction effective de l'entreprise est situé. Aux fins du présent paragraphe, les dispositions du paragraphe 2 de l'article 8 sont applicables.

4. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

5. Les dispositions du paragraphe 4 n'affectent en rien le droit de chacun des États contractants de percevoir conformément à sa législation un impôt sur les gains tirés de l'aliénation d'actions ou bons de jouissance dans une société dont le capital est divisé totalement ou partiellement en actions et qui est un résident de cet État, réalisés par une personne physique qui est un résident de l'autre État contractant et qui a été un résident du premier État au cours des dix ans qui ont précédé l'aliénation des parts ou des droits de jouissance.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de l'exercice d'une profession libérale ou de toute autre activité de caractère indépendant n'est imposable que dans cet État à moins qu'il ne dispose régulièrement dans l'autre État contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. Dans ce cas, seule la fraction de ses revenus qui est imputable à ladite base fixe est imposable dans cet autre État.

2. L'expression "profession libérale" comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, dentistes, avocats, ingénieurs, architectes et comptables.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18 et 19, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations perçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État :

a) Si le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours dans toute période de douze mois commençant ou se terminant au cours de l'exercice budgétaire considéré;

b) Si les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État;

c) Si la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international ne sont imposables que dans l'État contractant dont l'entreprise exploitante est un résident.

Article 16. Jetons de présence des administrateurs

Les jetons de présence ou autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant tire en sa qualité de membre du conseil d'administration d'une société qui est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste dans les domaines du théâtre, du cinéma, de la radio, de la télévision ou de la musique, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou qu'un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

Article 18. Pensions, rentes et prestations de sécurité sociale

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un État contractant au titre d'un emploi antérieur ne sont imposables que dans cet État.

2. Toutefois, lorsque ces rémunérations ne sont pas périodiques et sont versées au titre d'un emploi antérieur exercé dans l'autre État contractant, ou lorsque le droit à une rente est remplacé par le versement d'une somme en capital, ces rémunérations ou cette somme sont imposables dans l'État contractant de provenance.

3. Toute pension ou autre paiement versé au titre des dispositions d'un système de sécurité sociale d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant est imposable dans le premier État contractant.

4. Le terme "rente" désigne une somme déterminée payable périodiquement à des dates déterminées, la vie durant ou pendant une période qui est spécifiée ou peut être établie, en vertu d'une obligation d'effectuer les versements en contrepartie d'un capital suffisant intégralement versé en espèces ou en valeur appréciable en espèces.

Article 19. Fonction publique

1. a) Les salaires, traitements et autres rémunérations analogues, autres qu'une pension, payés par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet État;

b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations analogues ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet État et si la personne physique est un résident de cet État qui :

i) Possède la nationalité de cet État; ou

ii) N'est pas devenu un résident de cet État à seule fin de rendre les services.

2. a) Les pensions payées par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet État;

b) Toutefois ces pensions ne sont imposables que dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident de cet État et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux salaires, traitements et autres rémunérations analogues, ainsi qu'aux pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité économique exercée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20. Étudiants

Les sommes que reçoit un étudiant ou un stagiaire qui est, ou était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre des études ou une formation, pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation, ne sont imposables que dans cet État, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet État.

Article 21. Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers, tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, lorsque le bénéficiaire de ces revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant, soit une activité économique par l'intermédiaire d'un établissement stable

qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y attache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

CHAPITRE IV. IMPOSITION DE LA FORTUNE

Article 22. Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6, que possède un résident d'un État contractant et qui sont situés dans l'autre État contractant, est imposable dans cet autre État.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre État.

3. La fortune constituée par des navires et des aéronefs exploités en trafic international et par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs n'est imposable que dans l'État contractant où est situé le siège de direction effective de l'entreprise. Aux fins du présent paragraphe, les dispositions du paragraphe 2 de l'article 8 s'appliquent.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

CHAPITRE V. ÉLIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

Article 23. Élimination de la double imposition

1. Les Pays-Bas, en imposant leurs résidents, peuvent inclure dans l'assiette de l'impôt les éléments de revenu ou de fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Moldova.

2. Toutefois, lorsqu'un résident des Pays-Bas tire des éléments de revenu qui, conformément à l'article 6, à l'article 7, au paragraphe 7 de l'article 10, au paragraphe 5 de l'article 11, au paragraphe 4 de l'article 12, aux paragraphes 1 et 2 de l'article 13, à l'article 14, au paragraphe 1 de l'article 15, au paragraphe 3 de l'article 18, aux paragraphes 1 (alinéa a)) et 2 (alinéa a)) de l'article 19 et au paragraphe 2 de l'article 21 de la présente Convention sont imposables en Moldova et sont inclus dans l'assiette visée au paragraphe 1, les Pays-Bas exonèrent ces éléments de revenu d'une partie de leur impôt. Cette réduction est calculée conformément aux dispositions de la loi néerlandaise applicable à l'élimination de la double imposition. À cet effet, lesdits éléments de revenu sont considérés comme étant compris dans le montant total des éléments de revenu qui sont exonérés de l'impôt néerlandais en vertu de ces dispositions.

3. En outre, les Pays-Bas accordent une déduction de l'impôt néerlandais ainsi calculé au titre des éléments de revenu ou de fortune qui, conformément au paragraphe 2 de l'article 10, au paragraphe 2 de l'article 11, au paragraphe 2 de l'article 12, au paragraphe 5 de l'ar-

ticle 13, à l'article 16, à l'article 17, au paragraphe 2 de l'article 18 et aux paragraphes 1 et 2 de l'article 22 de la présente Convention, sont imposables en Moldova dans la mesure où ces éléments sont inclus dans l'assiette visée au paragraphe 1. Le montant de cette déduction est égal à l'impôt payé en Moldova sur ces éléments de revenu ou de fortune, mais ne doivent pas dépasser le montant de la réduction qui serait accordé si les éléments de revenu ou de fortune ainsi inclus étaient les seuls éléments de revenu ou de fortune à être exonérés de l'impôt néerlandais conformément aux dispositions de la loi néerlandaise relative à l'élimination de la double imposition.

4. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les Pays-Bas accordent une déduction de l'impôt néerlandais sur l'impôt payé en Moldova sur les éléments de revenu qui, conformément à l'article 7, au paragraphe 7 de l'article 10, au paragraphe 5 de l'article 11, au paragraphe 4 de l'article 12, à l'article 14 et au paragraphe 2 de l'article 21 de la présente Convention sont imposables en Moldova dans la mesure où ces éléments sont inclus dans l'assiette visée au paragraphe 1, et pour autant que les Pays-Bas, en vertu des dispositions de la législation néerlandaise sur la double imposition, accordent une déduction de l'impôt néerlandais sur l'impôt perçu dans un autre pays sur ces éléments de revenu. Pour le calcul de cette déduction, les dispositions du paragraphe 3 du présent article s'appliquent.

5. En Moldova, la double imposition est éliminée de la manière suivante :

a) Lorsqu'un résident de Moldova reçoit un revenu ou possède une fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, est imposable aux Pays-Bas, la République de Moldova autorise :

- i) Comme déduction de l'impôt sur le revenu du résident, un montant égal à l'impôt sur le revenu payé aux Pays-Bas;
- ii) Comme déduction de l'impôt sur la fortune du résident, un montant égal à l'impôt sur la fortune payé aux Pays-Bas.

Cette déduction ne doit cependant, en aucun cas, excéder cette partie de l'impôt sur le revenu ou de l'impôt sur la fortune telle qu'elle est calculée avant la déduction attribuable, selon le cas, au revenu ou à la fortune qui peuvent être imposés aux Pays-Bas;

b) Lorsqu'un résident de Moldova reçoit un revenu ou détient une fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, est exonéré de l'impôt moldove, Moldova peut, néanmoins, en calculant le montant d'impôt du revenu ou de la fortune restant dudit résident, tenir compte du revenu ou de la fortune non imposable.

CHAPITRE VI. DISPOSITIONS SPÉCIALES

Article 24. Activités en mer

1. Les dispositions du présent article s'appliquent nonobstant toutes autres dispositions de la présente Convention. Toutefois, le présent article ne s'applique pas lorsque les activités en mer d'une personne constituent pour ladite personne un établissement stable en vertu des dispositions de l'article 5 ou une base fixe en vertu des dispositions de l'article 14.

2. Dans le présent article, le terme "activités en mer" s'entend des activités exercées en mer dans le cadre de l'exploration ou de l'exploitation des fonds de la mer, de son sous-sol et de leurs ressources naturelles, situées dans un État contractant.

3. Une entreprise d'un État contractant qui exerce des activités en mer dans l'autre État contractant est, sous réserve du paragraphe 4 du présent article, considérée comme exerçant à cet égard des activités économiques dans ledit autre État par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, à moins que les activités en question ne soient exercées dans l'autre État que pour une période ou des périodes ne dépassant pas au total 30 jours sur 12 mois.

Aux fins du présent paragraphe :

a) Lorsqu'une entreprise qui exerce des activités en mer dans l'autre État contractant est associée à une autre entreprise et que cette dernière poursuit, dans le cadre du même projet, des activités en mer qui sont ou qui étaient exercées par la première entreprise et que lesdites activités exercées par les deux entreprises, lorsqu'il en est fait la somme, dépassent une durée de 30 jours, chaque entreprise est considérée comme exerçant ses activités pour une durée de plus de 30 jours sur 12 mois;

b) Une entreprise est considérée comme étant associée à une autre entreprise si elle détient directement ou indirectement au moins un tiers du capital de cette autre entreprise ou si une personne détient directement ou indirectement au moins un tiers du capital des deux entreprises.

4. Toutefois, aux fins du paragraphe 3 du présent article, l'expression "activités en mer" est réputée ne pas s'étendre :

a) À l'une ou l'autre des activités mentionnées au paragraphe 4 de l'article 5;

b) Au remorquage ou à l'ancrage effectué par des embarcations essentiellement conçues à cet effet et toute autre activité de ces embarcations;

c) Au transport de fourniture ou de personnel par des navires ou des aéronefs en trafic international.

5. Un résident d'un État contractant qui exerce en mer dans l'autre État contractant des activités consistant en l'exercice d'une profession libérale ou d'une autre profession indépendante et est réputé exercer ses activités à partir d'une base fixe située dans cet autre État si les activités en question durent de façon continue trente jours ou davantage.

6. Les salaires, traitements et autres rémunérations analogues qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié dans le cadre d'activités exercées en mer dans l'autre État contractant par l'entremise d'un établissement stable sont, dans la mesure où l'emploi est exercé en mer dans ledit autre État, imposables dans ce dernier.

7. Sur présentation de pièces justificatives attestant qu'un impôt a été acquitté en Moldova sur les éléments de revenu imposables en Moldova, conformément à l'article 7 et à l'article 14, en ce qui concerne, respectivement, les paragraphes 3 et 5 du présent article, ainsi qu'au paragraphe 6 du présent article, les Pays-Bas accordent une réduction de leur impôt qui est calculé conformément aux règles énoncées au paragraphe 2 de l'article 23.

Article 25. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, en particulier en ce qui concerne la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article premier, aux personnes qui ne sont pas des résidents de l'un ou des deux États contractants.

2. Les apatrides qui sont des résidents d'un État contractant ne sont soumis dans l'un ou l'autre des États contractants à aucune imposition ou obligations y relative, qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de l'État concerné qui se trouvent dans la même situation.

3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant n'est pas, dans cet autre État, moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation personnelle ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

4. À moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres sommes versés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant, pour déterminer les bénéfices imposables de cette entreprise, sont déductibles dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État. De même, les dettes d'une entreprise d'un État contractant envers un résident de l'autre État contractant sont, pour déterminer la fortune imposable de cette entreprise, déductibles dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier État.

5. Les entreprises d'un État contractant dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne sont soumises dans le premier État à aucune imposition ou obligation y relative, qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujetties d'autres entreprises semblables du premier État.

6. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature et dénomination.

Article 26. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou les deux États contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 25, à celle de l'État contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à partir de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. Tout accord conclu est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peut donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles, y compris dans le cadre d'une commission mixte, en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents.

5. Si une difficulté ou un doute découlant de l'interprétation ou de l'application de la présente Convention ne peut être résolu par les autorités compétentes des États contractants par voie d'accord amiable en vertu des paragraphes précédents du présent article dans une période de deux ans, le cas peut, à la demande de l'un des États contractants, être présenté pour arbitrage, mais seulement après avoir épuisé toutes les procédures de recours en vertu des paragraphes 1 à 4 du présent article et à condition que le contribuable ou les contribuables acceptent par écrit d'être lié par la décision du conseil d'arbitrage. La décision du conseil d'arbitrage, dans un cas particulier, sera obligatoire pour les deux États contractants et le contribuable ou les contribuables concernés par ce cas particulier.

Article 27. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des États contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas limité par les dispositions de l'article premier. Les renseignements reçus par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours ou la procédure d'arbitrage visées au paragraphe 5 de l'article 26 relatives à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins et peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant;

c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 28. Agents diplomatiques et consulaires

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou consulaires en vertu soit des règles générales du droit international ou en vertu des dispositions d'accords particuliers.

Article 29. Extension territoriale

1. La présente Convention peut être étendue dans son intégralité ou avec les modifications nécessaires aux Antilles néerlandaises ou à Aruba, ou aux deux pays, si le pays concerné prélève des impôts de caractère analogue à ceux auxquels s'applique la Convention. Une telle extension territoriale prendra effet à compter d'une date, avec les modifications et dans les conditions, y compris les conditions relatives à la cessation d'application, qui seront fixées d'un commun accord par échange de notes diplomatiques.

2. À moins qu'il n'en soit convenu autrement, la dénonciation de la Convention ne mettra pas fin pour autant à une extension de la Convention à un pays auquel elle a été étendue conformément au présent article.

CHAPITRE VII. DISPOSITIONS FINALES

Article 30. Entrée en vigueur

La présente Convention entrera en vigueur le trentième jour suivant la date de la dernière notification par laquelle chacun des États contractants aura notifié l'autre État, par la voie diplomatique, de l'accomplissement des procédures constitutionnelles requises pour l'entrée en vigueur de la présente Convention et ses dispositions s'appliqueront :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus obtenus le 1er janvier ou après de l'année civile suivant celle à laquelle la présente Convention entrera en vigueur;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et sur la fortune, aux impôts imputables à toute année ou période d'imposition commençant le 1er janvier ou après de l'année civile suivant celle à laquelle la présente Convention entrera en vigueur.

Article 31. Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un des États contractants. Chacun des États contractants peut dénoncer la présente Convention, par la voie diplomatique, moyennant notification écrite donnée au moins six mois avant la fin de toute année civile suivant l'expiration du délai de cinq ans à compter de la date de l'entrée en vigueur de la Convention.

Dans une telle éventualité, la Convention cessera d'être applicable :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus perçus le 1er janvier ou après de l'année civile suivant celle au cours de laquelle la notification de dénonciation a été donnée;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, aux impôts dus au titre de toute année ou période d'imposition commençant le 1er janvier ou après de l'année civile suivant celle au cours de laquelle la notification de dénonciation a été donnée.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs gouvernements respectifs, ont signé la présente Convention.

Fait à Chisinau, le 3 juillet 2000 en double exemplaire, en langues néerlandaise, moldove et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation entre les textes néerlandais et moldove, le texte anglais prévaudra.

Pour le Royaume des Pays-Bas :

J. J. VAN AARTSEN

Pour la République de Moldova :

TABACARU

PROTOCOLE

Lors de la signature de la Convention entre le Royaume des Pays-Bas et la République de Moldova tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, les soussignés sont convenus des dispositions ci-après qui font partie intégrante de la Convention :

I. Ad article 2

Il est entendu que dans le cas de Moldova, le terme "fortune" s'entend de la propriété.

II. Ad articles 3 et 8

Il est entendu qu'en établissant "le siège de direction effective" au sens de l'alinéa g) du paragraphe 1 de l'article 3 et du paragraphe 1 de l'article 8, il peut, notamment, s'agir dans certains cas de l'établissement à partir duquel l'entreprise est effectivement administrée et contrôlée, celui où les décisions au plus niveau concernant les politiques importantes fondamentales pour la gestion d'une entreprise sont prises, l'établissement qui joue un rôle de premier plan dans la gestion d'une entreprise sur le plan économique et fonctionnel et l'établissement où les livres comptables les plus importants sont conservés.

III. Ad article 4

1. Une personne physique vivant à bord d'un navire et n'ayant aucun véritable domicile dans l'un ou l'autre État contractant est réputée être un résident de l'État contractant où le navire a son port d'attache.

2. Il est entendu qu'une caisse de pension reconnue en tant que telle dans un État contractant et dont le revenu n'est généralement pas imposable dans ledit État, est considérée comme un résident dudit État. Toute caisse de retraite reconnue et contrôlée selon les dispositions statutaires d'un État est considérée comme une caisse de retraite dudit État contractant.

IV. Ad article 5

Aux fins des alinéas e) et f) du paragraphe 4, il est entendu que le simple fait de faciliter la conclusion (y compris la simple signature) de contrats concernant des prêts ou la livraison de biens ou de marchandises est considéré comme une activité ayant un caractère préparatoire ou auxiliaire.

V. Ad articles 5, 6, 7, 13 et 24

1. Il est entendu que les droits d'exploration et d'exploitation des ressources naturelles sont considérés comme des biens immobiliers sis dans l'État contractant dont dépend le fond marin et son sous-sol et que ces droits sont réputés appartenir à un établissement stable dans ledit État. De plus, il est entendu que les droits en question comprennent ceux portant sur des intérêts dans les actifs résultant de cette exploration ou exploitation ou sur les bénéfices tirés de ces actifs.

VI. Ad article 7

En ce qui concerne les paragraphes 1 et 2 de l'article 7, lorsqu'une entreprise d'un État contractant vend des biens ou des marchandises ou exerce des activités économiques dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, les béné-

fices dudit établissement stable ne doivent pas être déterminés sur la base du montant total que reçoit l'entreprise, mais uniquement sur la base de la part du revenu de l'entreprise qui peut être imputé à l'activité effective de l'établissement stable en ce qui concerne ces ventes ou activités économiques. De manière plus spécifique, dans le cas des contrats pour l'étude, la fourniture, l'installation ou la construction d'équipements ou de locaux industriels, commerciaux ou scientifiques, ou de travaux publics, lorsque l'entreprise a un établissement stable, les bénéfices qui lui sont attribués ne doivent pas être déterminés sur la base du montant total du contrat, mais uniquement sur la base de la part du contrat qui est effectivement exécutée par l'établissement stable dans l'État contractant où l'établissement est situé. Les bénéfices attachés à cette part du contrat qui est exécutée par le siège de l'entreprise ne sont imposables que dans l'État contractant où l'entreprise est un résident.

VII. Ad articles 7 et 14

Les paiements reçus au titre de services techniques, y compris les études ou les enquêtes de nature scientifique, géologique ou technique, ou de services de consultant ou de contrôle sont réputés être des paiements auxquels les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 s'appliquent.

VIII. Ad article 10

Il est entendu que dans le cas des Pays-Bas, le terme "dividendes" comprend les revenus d'obligations sur le partage des bénéfices.

IX. Ad articles 10, 11 et 12

Si l'impôt perçu à la source dépasse celui de l'impôt à acquitter conformément aux dispositions des articles 10, 11 ou 12, la demande de remboursement du supplément d'impôt doit être déposée auprès de l'autorité compétente de l'État contractant qui a perçu l'impôt, dans un délai de trois ans suivant l'expiration de l'année civile durant laquelle l'impôt a été perçu.

X. Ad articles 10 et 13

Il est entendu qu'un revenu perçu en rapport avec la liquidation (partielle) d'une société ou l'achat de ses propres actions par une société est traité comme revenu provenant d'actions et non pas comme plus-values.

XI. Ad article 11

Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 de l'article 11, les intérêts versés au titre d'un contrat de financement ou de délai de paiement en ce qui concerne la vente à crédit d'une marchandise ou d'un équipement industriel, commercial ou scientifique ou de la construction d'installations industrielles, commerciales ou scientifiques, ainsi que de travaux publics, sont imposables uniquement dans l'État contractant dont le bénéficiaire effectif est un résident.

XII. Ad article 16

Il est entendu que le terme "membre d'un conseil d'administration" désigne, dans le cas des Pays-Bas, un "bestuurder" ou un "commissaris". Il est de plus entendu qu'un "bestuurder" ou un "commissaris" d'une entreprise néerlandaise désigne des personnes qui sont nommées en tant que telles par la réunion générale des actionnaires ou par tout autre organe